

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 666 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 Νοέμβρη 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Μοιραίοι κι áβουλοι

Για τους εργαζόμενους δυο είναι οι δρόμοι που ανοίγονται. 'Η θ' ακολουθούν μοιραίοι κι áβουλοι τις αστικές δυνάμεις και τις συνδικαλιστικές τους συνιστώσες ή θα έρθουν σε ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής, ακολουθώντας το δρόμο της ταξικής ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης. Ενα δρόμο που περνά υποχρεωτικά από την πολιτική ανασυγκρότηση της εργατικής τάξης, από την οικοδόμηση της δικής της πολιτικής οργάνωσης, του δικού της επιτελείου. Οχι πια αχθοφόροι της αστικής πολιτικής, όχι πια Σίσσυφοι της κοινωνίας.

ΣΕΛΙΔΑ 6

Κρατικός Προϋπολογισμός 2012: ένα ακόμη κωλόχαρτο

**Αναπόφευκτα
τα νέα
αντιλαϊκά μέτρα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Σκιαμαχία για
μια υπογραφή**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Με την κάλυψη της
Επιτροπής
**Μαζική
απένταξη από τα
ΒΑΕ και πορεία
προς την πλήρη
κατάργηση**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Θέλουν να
επιβάλλουν την
καταπάτηση του
πανεπιστημιακού
ασύλου**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Απατεώνες
ευρωλάγνοι**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Αίγυπτος
Η εξέγερση
συνεχίζεται**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Η περίπτωση της
Γαλλίας
**Κρίση χρέους ή
κρίση του
συστήματος;**

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

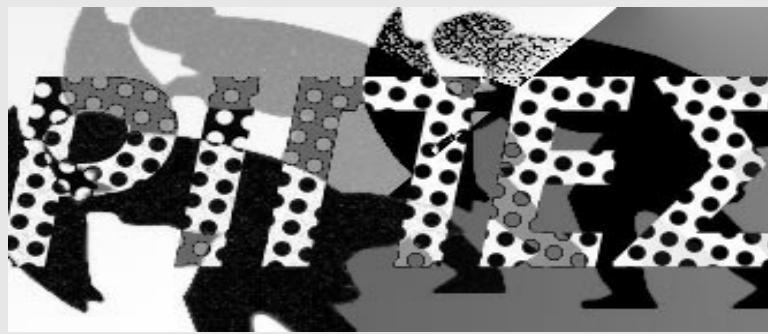

Οχι πια αχθοφόροι της αστικής πολιτικής

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

26/11: Λιβανός: Ημέρα ανεξαρτησίας (1941) 26/11/1955: Δεκατρείς αστυνομικοί και πολοί πολύτες τραυματίες σε αντιβετανική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη) 26/11/1970: Βόμβα στο άγαλμα Τρούμαν 26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ, ένας νεκρός και δύο τραυματίες αστυνομικοί (17N) 27/11: Κούβα: Ημέρα μαρτύρων 27/11/1990: Προφυλάκιση Μπουκετισμή-Κογιάννη ως αυσυνεργατών Μαζοκόπου 28/11: Αλβανία, Παναμάς, Άγιος Μαυρίκιος: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τσαντ, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966) 28/11/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκελς 28/11/1911: Αυτοκτονία Πολ Λαφάργκ - Λάουρα Μαρξ 28/11/1969: Βόμβα στα γραφεία Ελ-Αλ, δεκαπέντε τραυματίες (Αθήνα) 28/11/1978: Δημιουργία ΡΚΚ (Οτζαλόν) 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιοτινιάκο λαό 29/11/1909: Αποβολή Μαξίμ Γκρόκι από ΣΔΕΚΡ (μπτ) λόγω «αστικού ηδονισμού» 29/11/1959: Αμερικανικά στρατεύματα καταπινύχουν εξεγέρσεις στη διώρυγα Παναμά 29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν την εκδήλωση (δεκατρείς νεκροί, πενήντα τραυματίες) 29/11/1970: Επεισοδία στο «Παλλάρ» σε προβολή του «Woodstock», δεκατρείς συλλήψεις 30/11: Ημέρα κατά κατανάλωσης, ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος, Νότια Υεμένη: Ημέρα ανεξαρτησίας, Μπενίν: Εθνική γιορτή, Φιληππίνες: Ημέρα πρώσων 30/11/1925: Απογόρευση κυκλοφορίας γυναικών με κοντά φουστάνια (Πάγκαλος) 30/11/1943: Ενοπλοι ταγματασφαλίτες επιτίθενται σε ανάπτηρους σε νοσοκομεία Αθήνας 30/11/1967: Βόμβα στη στέγη υπουργείου Δικαιοσύνης, θάνατος διερχόμενης 30/11/1969: 250.000 διαδηλωτές απαιτούν λήξη πολέμου Βιετνάμ (Ουάσιγκτον) 30/11/1970: Σύλληψη δεκατεσσάρων μελών ΠΑΚ και άλλων οργανώσεων 30/11/1992: Ρουκέτα στη ΔΟΥ Νέας Φιλαδέλφειας (17N) 1/12: Ημέρα κατά AIDS, ημέρα φυλακισμένων, Αζόρες, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1940, 1918), Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Ρουμανία: Εθνική γιορτή 1/12/1899: Πρώτη παγκοσμίως κυβέρνηση Εργατικών (Αυστραλία) 1/12/1989: Η Νάντια Κομανέτος ζητά πολιτικό άσυλο από ΗΠΑ 2/12: Ημέρα για κατάργηση δουλείας, Παναμερικανική ημέρα υγείας, Ήνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 2/12/1944: Παραίτηση υπουργών ΕΑΜ της κυβέρνησης Παπανδρέου 2/12/1960: Σύγκρουση οικοδόμων-αστυνομικών (Αθήνα) 2/12/1970: Βόμβα καταστρέφει το ελληνικό προξενείο της Νάπολι 2/12/1988: Τέσσερις βόμβες στην Αθήνα (ΕΛΑ) 3/12: Ημέρα ΑμεΑ 3/12/1944: Δεκεμβριανά (28 νεκροί, 100 τραυματίες) 3/12/1973: Βόμβα σε τράπεζα Αθήνας «Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ» 3/12/1988: Τρεις βόμβες (ΕΛΑ) σε υπηρεσίες ΕΟΚ (Αθήνα) 4/12: Ημέρα κατά ναρκωτικών 4/12/1949: Απολύτωνται από Μακρόνησο άλλοι 1.590 «ανανίψωντες» 4/12/1984: Τέσσερα παγιδευμένα αυτοκίνητα, θάνατος πυροτεχνουργού (Χαλάνδρι) 4/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομικών-διαδηλωτών για επισκεψή Λεπτέν, 176 συλλήψεις

● Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας είναι το υπ' αριθμόν 666 ●●● Ο αντίχριστος διείσδυσε και στην «Κόντρα» ●●● «Δεν είπε κανένας ελάτε να πάρετε ένα υπουργείο» ●●● Βαδύ παράπονο και μια υπόνοια λυγμού στη φωνή του Δημήτρη Ψαριανού ●●● Ο οποίος στη συνέχεια περιέγραψε αναλυτικά ότι ο Παπανδρέου απλά ενημέρωσε τηλεφωνικά τον Κουβέλη, δεν τον κάλεσε σε συζήτηση και προπαντός δεν του ζήτησε να αναλάβει και υπουργικά καθήκοντα το κόμμα του ●●● Κι όλ' αυτά σε μια εκπομπή εμφανώς στημένη [του Θεοδωράκη στο Megal] για να ειπωθούν ειδικά αυτά ●●● Με πλήρη συμφωνία του ίδιου του Κουβέλη, τον οποίο επίσης βλέπουμε σ' ένα πλάνο της εκπομπής ●●● Απλά, ο Ψαριανός ήταν ο καταλληλότερος για να εκφράσει το κομματικό παράπονο ●●● Και να... η συχάσουν όσοι δεωρούσαν ότι ο Κουβέλης ακολούθησε πολιτική αρχών ●●● Χωρίς υπουργείο γιατί να ψηφίσει υπέρ της κυβέρνησης Παπαδήμου; ●●● Για Ντόρα τον πέρασαν; ●●● Ο Βορί-

δης είναι ο μοναδικός υπουργός του ΛΑΟΣ, «σπρώχνεται» άγρια από το κανάλι των εργολάβων (Mega) και τοποθετήθηκε υπουργός Δημοσίων Εργών, όπως λέγαμε παλιά ●●● Για τους συνειρμούς που παράγονται δεν φταιμέ εμείς ●●● Στη συζήτηση με τον Ομπάμα ο Σαρκοζί απεκάλεσε τον Παπανδρέου «ψυχοπαθή» ●●● Στο γαλλικό υπουργικό συμβούλιο τον απεκάλεσε «παλιομαλάκα», όπως έγραψε η Canard Enchainé ●●● Οπως και να το κάνεις, είναι μια πρόοδος για τον Γιωργάκη ●●● Πολύ δα το 'δελε η Αννούλα να καταδέσει στεφάνι στο Πολυτεχνείο, αλλά δεν τα καταφέρει ●●● Αρχής η πίεση, μέχρι να τον αναγκάσουν να ουρλιάξει «Οχι άλλο κάρβουνο» ●●●

Και η Λούκα υποψήφια για την προεδρία; ●●● Γιατί όχι; Εδώ πρώτος ανακοίνωσε υποψηφιότητα ο Χρυσοχοΐδης ●●● Στη συζήτηση με τον Ομπάμα ο Σαρκοζί απεκάλεσε τον Παπανδρέου «ψυχοπαθή» ●●● Στο γαλλικό υπουργικό συμβούλιο τον απεκάλεσε «παλιομαλάκα», όπως έγραψε η Canard Enchainé ●●● Οπως και να το κάνεις, είναι μια πρόοδος για τον Γιωργάκη ●●● Πολύ δα το 'δελε η Αννούλα να καταδέσει στεφάνι στο Πολυτεχνείο, αλλά δεν τα καταφέρει ●●● Αντί να το βουλώσει, όμως, εξέδωσε και ανακοίνωση για να καταγγείλει τις «εκτός

◆ Μάθαμε ήδη τον πρώτο υποψήφιο για την ορχηγία του ΠΑΣΟΚ. «Είμαι ένας πολιτικός, είμαι ένα στελέχος της παράταξης μας, του κόμματός μας, που έχω μια μακρά θητεία και νομίζω ότι είμαι χρήσιμος και για την πολιτική και για τον τόπο μέχρι σήμερα», δήλωσε με τη γνωστή... μετριοφρούση του ο Χρυσοχοΐδης. «Δικαιούμαι κάποια στημή για θέσω και εγώ με τη σειρά μου την υποψηφιότητά μου, εάν τυχόν τεθούν διαδικασίες στο ΠΑΣΟΚ, αλλά υπό την προϋπόθεση ότι θα εφαρμόσουμε όλοι με σεβασμό αυτές τις διαδικασίες», συνέχισε. Ξέρει κάπι τι περισσότερο από τους υπόλοιπους και έσπευσε πιρώτος ή απλά τον έσπρωξαν κάποιοι; Αυτό ίσως το μάθουμε από τίποτα τηλεγραφήματα της αμερικανικής πρεσβείας, που

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

- ○ Μ.Α. 10 ευρώ
- ○ Γ.Π. 10 ευρώ

θ' αποκαλύψει κάποιο WikiLeaks μετά από κάποια χρόνια. Εκτός αν ισχύει το πιο απλό: «έκαψε» μόνος του από νωρίς την υποψηφιότητά του, αποφασισμένος να κερδίσει κάποιους πόντους για να διαπραγματευθεί με τους άλλους δελφίνους από καλύτερη θέση, χωρίς αρχηγική φιλοδοξία.

◆ Το πήγε και παραπέρα, όμως, ο Χρυσοχοΐδης, ανακοίνωντας την υποψηφιότητά του. «Έμεις», είπε, «δεν μπορούσαμε να υπερβούμε την καθεστωτικότητά μας και να υπηρετήσουμε αποτελεσματικά τη χώρα και το λαό σε κρίσιμες στιγμές. Αυτό το ΠΑΣΟΚ πρέπει να αλ-

λάξει. Και να αλλάξει ριζικά και να δει από τα πιο απλά προβλήματα των πολιτών μας σήμερα, όπως είναι τα δάνεια στις Τράπεζες για παραδειγμα, μέχρι τις μεγάλες επιλογές που έχει να κάνει η χώρα αυτή τα επόμενα χρόνια, για να μην πάμε στο 120% χρέος του ΑΕΠ. Θα έχουμε κάνει μια τρύπα στο νερό και με συγχωρείτε». Καλά, αυτός δεν είναι που υπερασπίζεται με πάθος την απόφαση της 26ης Οκτώβρη, η οποία θέτει ως στόχο να φτάσει το ελληνικό κρατικό χρέος το 120% του ΑΕΠ το 2020; Υπερασπίζεται «μια τρύπα στο νερό»

και το παίζει και «καμπόσος». Τόσο φτηνιάρης...

◆ Αυτή τη φορά δεν έβρεξε τζουμακίες, έβρεξε σφαλιάρες. Ο ανεκδίηγης Τζουμακίας είχε το θράσος να εμφανιστεί σε εκδήλωση για το Πολυτεχνείο στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο στην Κέρκυρα. Μες

επονομικούς από τη Βουλή με αυξημένη πλειοψηφία. Είμαστε πρόθυμοι, ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, να συνεργαστούμε με τις πρυτανικές αρχές για να βοηθήσουμε στην εφαρμογή αυτού του νόμου. Η μη εφαρμογή του, με βία, παραπέμπει σε μία χώρα στην οποία δεν λειτουργεί η Δημοκρατία και νομίζω ότι κανένας δεν θελει να δεξει κάτι τέτοιο.

Γ. Καρατζαφέρης
Κυρίες και κύριοι, το επιχειρηματικό περιβάλλον της χώρας πρέπει ν' αλλάξει, για να προσελκύσει επενδυτές και να προσέγγισει την επιχειρηματικότητα. Οι παραπάνω διατάξεις, μαζί με πολλές άλλες που βρί-

υλοποιηθεί ο νόμος που ψηφίστηκε από τη Βουλή με αυξημένη πλειοψηφία. Είμαστε πρόθυμοι, ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, να συνεργαστούμε με τις πρυτανικές αρχές για να βοηθήσουμε στην εφαρμογή αυτού του νόμου. Η μη εφαρμογή του, με βία, παραπέμπει σε μία χώρα στην οποία δεν λειτουργεί η Δημοκρατία και νομίζω ότι κανένας δεν θελει να δεξει κάτι τέτοιο.

Αννα Διαμαντοπούλου
Το θέμα μας δεν είναι να κόβουμε το ρεύμα. Το θέμα μας είναι να πετύχουμε τους δημο-

στη τζουμακία που τον δέρνει, νύμιζε ότι έχει ασυλία, επειδή δεν ταυτίζεται (έτσι λέει) με την κυβέρνηση Παπανδρέου. Εφαργε τις σφαλιάρες του και όπου φύγει φύγει από την πίσω πόρτα. Άλλο στημένη εκπομπή με τ

Η φασιστική ακροδεξιά στην κυβέρνηση

Πολλαπλασιάζονται (αν και όχι πολύ) οι Πασόκοι που εκφράζουν την απογοήτευσή τους από τη συγκυβέρνηση με το ΛΑΟΣ. Ολως... τυχαίως, δύο τους ανήκουν στους εκτός κυβέρνησης «ριγμένους». Και βέβαια, σταθερά καταγγέλλει τη συγκυβέρνηση με το ΛΑΟΣ η καθεστωτική αριστερά όλων των αποχρώσεων (πλην του μορφώματος του Κουβέλη). Από την άλλη, δύο μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ, το συγκρότημα των Μπόμπολα-Ψυχάρη και το συγκρότημα Αλαφούζου, έχουν αναλάβει εργολαβικά το έργο της αιγιοποίησης των ακροδεξιών του Καρατζαφέρη, από Βοριδη μέχρι Μπουμπούκο.

Σε ό,τι αφορά τους Πασόκους, «δεν δικαιούνται για να ομιλούν». Επί δύο χρόνια ψηφίζουν παρέα με το ΛΑΟΣ Μημόνιο και παρεπόμενα και δεν τους είδαμε να ενοχλούνται ποτέ από τα «κωλοτριψίματα» των κυβερνητικών στελεχών και τους ύμνους των Πάγκαλου, Βενιζέλου και σίας προς τον Καρατζαφέρη και τα μπουμπούκια του. Οι υπόλοιποι δεν μπορούν μεν να κατηγορηθούν για συνεργασία με το ΛΑΟΣ, όμως η ποιότητα της συγκυβέρνησης Πα-

παδήμου δεν καθορίζεται πρωτίστως από τη συμμετοχή του ΛΑΟΣ, αλλά από το πρόγραμμά της.

Κατά τη δική μας άποψη, η συμμετοχή της φασιστικής ακροδεξιάς στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου δεν πρέπει να μας κρύψει την ουσία της πολιτικής αυτής της κυβέρνησης, ενώ η ουσία της πολιτικής της συγκυβέρνησης δεν πρέπει να μας κρύψει τον ιδιάτερο ρόλο που καλείται να διαδραματίσει η φασιστική ακροδεξιά, που για πρώτη φορά παίρνει υπουργικά χαρτοφυλάκια.

Από αρκετές πλευρές έχει τεθεί το ερώτημα: γιατί έβαλον και το ΛΑΟΣ στην κυβέρνηση, αφού δεν το είχαν ανάγκη; ΠΑΣΟΚ και ΝΔ διέθεταν από κοινού μια ευρύτατη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και ο Καρατζαφέρης δεν τους χρειαζόταν, ενώ οι ψήφοι των βουλευτών του όπως και οι ψήφοι της Μπακογιάννη ήταν δεδομένοι. Γιατί, λοιπόν, έβαλαν μόνο τον Καρατζαφέρη στην κυβέρνηση, ενώ δεν προσέφεραν υπουργεία ούτε στη Μπακογιάννη ούτε στον Κουβέλη (παράπονο με πολύ πόνο εξέφρασε ο Ψαριανός); Γιατί έδωσαν αφορ-

μή για κριτική από διάφορες πλευρές;

Γιατί η συμμετοχή του ΛΑΟΣ στην κυβέρνηση επιτρέπει τη μετακίνηση ολόκληρου του πολιτικού συστήματος προς τα δεξιά. Το κυβερνητικό πλέον ΛΑΟΣ θα παίζει πολύ πιο απροκόπωτα, πολύ πιο σκληρά το ρόλο που έπαιζε μέχρι τώρα ο Πάγκαλος. Από τότε που ψηφίστηκε το Μινημόνιο ο Καρατζαφέρης και τα στελέχη του βρίσκονταν μονίμως στα κεραμίδια, λοιδορώντας και βρίζοντας τους εργαζόμενους, απαιτώντας την επιβολή του νόμου και της τάξης, ζητώντας αστυνομική καταστολή κάθε κινητοποίησης. Οταν, λοιπόν, αυτά τα μαντρόσκυλα του κεφάλαιου μπαίνουν στην κυβέρνηση, νομιμοποιείται απόλυτα ο πολιτικός τους λόγος, όχι μόνο στο επίπεδο της καταστολής των λαϊκών αγώνων, αλλά και σε άλλα επίπεδα, όπως για παράδειγμα είναι ο ρατσισμός κατά των μεταναστών και προσφύγων και ο χυδαίος εθνικισμός. Για να δουλέψει το σύστημα από τώρα και στο εξής έχει ανάγκη από τη σύμφυση της σοσιαλδημοκρατίας, της συντριπτικής δεξιάς και της φασιστικής ακροδεξιάς σ' ένα ενιαίο μαύρο μέτωπο.

Προς παράταση της συγκυβέρνησης

Αυτό που συμφωνήθηκε είναι πως οι εκλογές θα προκηρυχθούν όταν η κυβέρνηση ολοκληρώσει το έργο που ανέλαβε. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη ημερομηνία. Αυτή είναι μια ενδεικτική ημερομηνία. Εμείς θα κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για να ολοκληρώσουμε το συντομότερο δυνατόν – και όταν αυτό γίνει, θα γίνουν εκλογές.

Ο ίδιος ο Παπαδήμος παίρνει το παιχνίδι πάνω του, πετώντας το γάντι στον Σαμαρά ή – σύμφωνα με μια άλλη ανάγνωση της δηλωσής του – βγάζοντας από τη δύσκολη θέση τον Σαμαρά. Εκλογές δεν θα γίνουν στις 19 Φλεβάρη, αλλά αργότερα. Πόσο αργότερα; Προς στιγμήν κάνουν λόγο για ένα μήνα, αλλά με την τροπή που έχουν τα πράγματα στην Ευρωζώνη κανένας δεν ξέρει.

Εμείς το είχαμε σημειώσει από την πρώτη στιγμή. Στις επίσημες ανακοινώσεις του προεδρικού μεγάρου, μια μετά τη συνάντηση Παπανδρέου-Σαμαρά και μια μετά τη συνάντηση Παπανδρέου-Σαμαρά-Καρατζαφέρη, δεν αναφέρεται ημερομηνία. Αναφέρεται μόνο ότι η νέα κυβέρνηση θα πάει σε εκλογές όταν ολοκληρώσει τα προβλέπομένα στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρη. Η 19η Φλεβάρη προέκυψε στη νυχτερινή σύσκεψη που έκαναν αντιπροσωπεία του ΠΑΣΟΚ (Βενιζέλος, Σαχινίδης, Ζανιάς) με αντιπροσωπεία της ΝΔ (Λαζαρίδης, Σταμάτης, Σταϊκούρας). Σαν ημερομηνία ποτέ δεν πήρε επίσημη υπόσταση,

επειδή όλοι ήθελαν να κρατήσουν πιστού.

Οταν, λοιπόν, βγαίνει ο Παπαδήμος και μιλάει για μετάθεση της ημερομηνίας των εκλογών, σημαίνει ότι έχει μιλήσει με τον Σαμαρά και έχει πάρει την έγκρισή του. Δεν θα διακινδύνευε μια σύγκρουση με τη ΝΔ γι' αυτό το θέμα. Οταν όλα είναι ρευστά, όταν το περιβόλητο PSI+ είναι στον αέρα, όταν μόλις άρχισαν να κλείνουν τις διαδικασίες για την έκτη δόση, όταν δεν έχει καν αρχίσει η διαπραγμάτευση με την τρόικα για τη νέα δανειακή σύμβαση και το νέο Μημόνιο, πώς θα προγραμματίσουν την προκήρυξη εκλογών στα τέλη Φλεβάρη;

Το ΠΑΣΟΚ, όπως είναι φυσικό, δεν έχει κανένα λόγο να βιάζεται. Οσο πιο αργά τόσο πιο καλά. Εδώ καλά-καλά δεν ξέρουν με ποιον αρχηγό θα πάνε στις εκλογές. Το ΛΑΟΣ επίσης δεν βιάζεται. Τέσσερα πάστα στην κυβέρνηση κατάφερε να πάρει ο Καρατζαφέρης, δεν θα ήθελε να περάσουν εντελώς απαρατήρητοι, να μην καταφέρει να φτιάξει «κατάσταση» στον κρατικό μηχανισμό. Άλλα και η ΝΔ, που αικόμα δεν έχει συνέλθει από το σοκ της συγκυβέρνησης, μάλλον δεν βιάζεται τόσο πολύ. Αλλωστε, ο Σαμαράς και οι επιτελείς του έρουν πτώση στην κερδίσουν τις επόμενες εκλογές, θα πρέπει να δισχειρίστουν μόνοι τους την κατάσταση, στη βάση του νέου, ακόμη πιο εφιαλτικού Μημόνιου. Πρέπει, λοιπόν, να προετοιμάσουν τη νέα κατάσταση και η συμμε-

τοχή τους στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου τους προσφέρει το χρόνο που χρειάζονται.

Κανένας τους, λοιπόν, δεν βιάζεται ιδιαίτερα για τις εκλογές. Θ' αφήσουν τα πράγματα να κυλήσουν και ανάλογα με τις εξελίξεις θα πάρουν τις τελικές τους αποφάσεις. Άλλωστε, την απόφαση για το πότε θα γίνουν οι εκλογές θα την πάρει η «ομάδα της Φρανκφούρτης», δηλαδή ο γερμανογαλλικός άξονας. Το καψών που έκαναν στον Σαμαρά, ο εξευτελισμός στον

ποίο υπέβαλαν και τον ίδιο και

ολόκληρο το ελληνικό πολιτικό σύστημα ήταν μια πρώτη γερή προειδοποίηση για το ποιο είναι τ' αφεντικά και ποιοι θα παίρνουν από τώρα και στο εξής τις αποφάσεις, ακόμη και για θέματα που μέχρι τώρα ανήκαν στην αρμοδιότητα των χωρών-μελών, δεδομένου ότι άποτονται της εθνικής τους κυριαρχίας. Το φως για εκλογές θ' ανάψει πρώτα στο Βερολίνο και το Παρίσι και μετά στην Αθήνα.

Φωνή από τον τάφο

Το διαβάσαμε στα «Νέα» της περασμένης Τετάρτης και τρίβαμε τα μάτια μας: «Λύγισε ο Πρωτόπαπας δέχθηκε τηλεφώνημα από τον Κάστο Λαλιώτη. Τι του είπε αυτός; «Προσέξτε να φανεί ότι η εξαρτηση των εργαζόμενων στις μεταφορές από την εφεδρεία προέρχεται από εμάς!». Η νίκη –ή, τέλος πάντων, η νικηφόρος πολιτική επικοινωνία– έχει πολλούς πατέρες».

Πρόκειται για τη γνωστή υπόθεση της εξαρτησης των εργαζόμενων στις συγκυβέρνησης, από την εφεδρεία, που ο Βοριδης την παρουσίασε σαν δική του πρωτοβουλία, με αποτέλεσμα να τα πάρουν στο κρανίο οι Πασόκοι. Διότι ο Πρωτόπαπας, Κουσελάς, Μακρυπλής είχαν καταθέσει σχετική τροπολογία, την οποία είχε απορρίψει ο Βενιζέλος. Οπότε, εμφανίζεται τώρα ο Βοριδης να

Μαλλιοκούβαρα οι Πασόκοι

Αλήθεια, ποιον ενδιαφέρουν οι εσωκομματικές Αξελίδεις στο ΠΑΣΟΚ εκτός από τους βαρόνους, τους κόμητες και τους υποκόμητές του, που προσπαθούν να ξαναμοιράσουν τα τιμάρια; Ποια ομοιοί έχει για τον ελληνικό λαό, αν αρχηγός του ΠΑΣΟΚ θα παραμείνει ο Παπανδρέου ή αν θ' αποχωρήσει (ή θα τον αποχωρήσουν), για να τον διαδεχτεί ο Βενιζέλος ο Χρυσοχοΐδης ή κάποιος άλλος; Καμία απολύτως. Οπως δεν έχει καμιά σημασία ποιος θα είναι αρχηγός της ΝΔ ή οποιουδήποτε άλλου αστικού κόμματος. Την πολιτική των αστικών κομμάτων δεν την καθορίζουν οι αρχηγοί τους, αλλά οι ανάγκες της αστικής διοχείρισης, ανάλογα με τη συγκυρία που κάθε φορά διαμορφώνεται. Το πρόσωπο του αρχηγού μπορεί να παίξει ρόλο (και πάλι όχι τον καθοριστικό) στη διαμόρφωση των δυνατοτήτων του συγκεκριμένου κόμματος να εγκλωβίσει λαϊκές μάζες στη γραμμή του. Γιατί ξεχνάμε ότι ο λαομίστος Μητσοτάκης ήταν αυτός που οδήγησε τη ΝΔ στην κυβερνητική εξουσία, μετά από εννιά χρόνια στην αντιπολίτευση; Γιατί ξεχνάμε ότι ο συμπαθέστα

«Ηομάδα της αστικής τάξης που κυβερνούσε και νομοθετούσε με τις βουλές είχε άμεσο συμφέρον στην καταχρέωση του κράτους. Το κρατικό έλλειμμα, αυτό ήταν ίσα-ίσα το καθαυτό αντικείμενο της κερδοσκοπίας της και η κύρια πηγή του πλουτισμού της. Κάθε χρόνο κι από ένα νέο έλλειμμα. Υστερα από κάθε τέσσερα-πέντε χρόνια κι από ένα νέο δάνειο. Και κάθε νέο δάνειο πρόσφερε στην χρηματική αριστοκρατία μια καινούργια ευκαρία να κατακλέψει το κράτος, που κρατόταν τεχνικά στο χείλος της χρεοκοπίας – και που ήταν υποχρεωμένο να διαπραγματεύεται με τους τραπεζίτες κάτω από τους πιο δυσμενείς όρους. Κάθε νέο δάνειο της πρόσφερε μιαν ακόμη ευκαρία να καταληστεύει με χρηματιστηριακές επιχειρήσεις το κοινό που τοποθετούσε τα κεφάλαια του σε κρατικά ομόλογα και που στα μυστικά τους ήταν μπαμένες η κυβέρνηση και η πλειοψηφία της Βουλής. Γενικά, η αστάθεια στην κατάσταση της κρατικής πίστης και η γνώση των κρατικών μυστικών, έδινε στους τραπεζίτες και στους συνεταρους τους στις βουλές και στο θρόνο τη δυνατότητα να προκαλούν εξαιρετικές, απότομες διακυμάνσεις στην τρέχουσα τιμή των κρατικών τίτλων, που δε μπορούσαν νάχουν κάθε φορά άλλο αποτέλεσμα παρά την καταστροφή μιας μάζας μικρότερων κεφαλαίων και το μυθικά γρήγορο πλουτισμό των μεγάλων παιχτών».^[1]

Το παραπάνω απόσπασμα γράφτηκε από τον Μαρξ πριν από ενάμιση αιώνα, την εποχή της κυριαρχίας του Λουδοβίκου Φιλίππου στη Γαλλία. Κι όμως, αυτά που περιγράφει μοιάζουν να είναι γραμμένα για τη σημερινή εποχή, με τη μόνη διαφορά ότι η χρηματική αριστοκρατία εφαρμόζει αυτή την κλοπή όχι μόνο σε εθνικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Ληστεύντας πρώτα απ' όλα τα εξαρτημένα απ' αυτήν καπιταλιστικά κράτη (σαν την Ελλάδα) και ύστερα το δικό της κράτος που είναι πλέρια υποταγμένο σ' αυτή.

Ο μαραμπούλας του χρέους

Οπως τότε έτσι και σήμερα, η Γαλλία ζει με το μπαμπούλα της διόγκωσης του δημόσιου χρέους. Τα επιτόκια δανεισμού (αν και κατά πολύ μικρότερα των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, εκτός της Γερμανίας) αιδάνονται, το χρέος μεγαλύνει και το γαλλικό δημόσιο βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο υποβάθμισης της πιστοληπτικής του αξιολόγησης. Ομως, ο μπαμπούλας αυτός δε θα προκαλούσε τέτοια ανησυχία στους κρατούντες της δεύτερης μεγαλύτερης ιμπεριαλιστικής οικονομίας της Ευρωζώνης, αν δεν συνδέονταν από μια σειρά οικονομικά προβλήματα. Προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει ο γαλλικός ιμπεριαλισμός, αν δεν θελει να χάσει έδαφος στον αδυσώπητο ιμπεριολιστικό ανταγωνισμό που γίνεται παγκόσμια.

Αυτά θα επιχειρήσουμε να διερευνήσουμε στο παρόν άρθρο, βασιζόμενοι στην πορεία των οικονομικών μεγεθών την τελευταία δεκαετία, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Τράπεζας της Γαλλίας και της γαλλικής Στατιστικής Υπηρεσίας (INSEE). Φυσικά, στο πλαίσιο μιας εφημερίδας δεν είναι δυνατόν να αναλυθούν τα πάντα, ούτε είναι αυτές οι προθέσεις μας. Τις τάσεις που διαμορφώνονται θέλουμε να σημειώσουμε, γιατί μόνο έτσι

■ Η περίπτωση της Γαλλίας

Κρίση χρέους ή κρίση του συστήματος;

Πίνακας 1: Χρέος μενεύς κυβέρνησης & ΑΕΠ σε τρίμηνας & σταθερές τιμές (με έτος αναφοράς το 2005) (ποσού σε δισ. Ευρώ)

Έτος	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Μεταβολή 2000-2010
ΑΕΠ (σε τρίμηνας τιμές)	1439,6	1495,6	1542,9	1587,9	1655,6	1718,0	1798,1	1886,8	1933,2	1889,2	1932,8	493,2
Επίπεδο μεταροτόνο		3,89%	3,17%	2,81%	4,29%	3,77%	4,88%	4,83%	2,45%	-2,27%	2,31%	34,3%
ΑΕΠ (σταθερές τιμές 2005)	1586,6	1615,7	1630,7	1645,4	1667,2	1718,0	1760,4	1800,7	1799,2	1750,1	1776,0	188,4
Επίπεδο μεταροτόνο		1,84%	0,92%	0,86%	2,54%	1,83%	2,47%	2,59%	-0,08%	-2,72%	1,49%	11,9%
Χρέος (σε τρίμηνας τιμές)	827,3	853,3	912,0	1004,9	1079,5	1147,5	1152,2	1211,6	1318,6	1492,7	1591,2	763,9
Επίπεδο μεταροτόνο		3,14%	6,00%	10,18%	7,42%	6,31%	0,40%	5,16%	8,83%	13,20%	6,60%	92,2%
Χρέος (σε σταθερές τιμές 2005)	911,8	921,8	963,9	1041,3	1100,1	1147,8	1126,1	1158,3	1227,2	1362,8	1482,1	566,4
Επίπεδο μεταροτόνο		1,11%	4,26%	8,03%	5,65%	4,31%	-1,70%	2,50%	5,13%	12,68%	5,74%	80,4%
Χρέος με ποσοστό του ΑΕΠ	67,5%	57,1%	58,1%	60,3%	66,2%	64,1%	64,2%	68,2%	78,0%	82,9%		

Πηγή: Εθνικό Στατιστικό Υπηρεσία Γαλλίας - http://www.insee.fr/en/Indicateurs/taux/_appelsbasele_1101.xls & ίσιας προς την αρχή Έ. 1102.xls και http://www.insee.fr/en/Indicateurs/taux/_appelsbasele_1102.xls

Πίνακας 2: Εθνική, Επαγγελματική & Κοινωνικής δαπάνης νομοκυρών σε σταθερές τιμές με έτος αναφοράς το 2005 (ποσού σε δισ. Ευρώ)

Έτος	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Μεταβολή 2000-2010
Εθνικής	408,7	419,2	426,0	420,3	440,3	452,9	476,3	487,5	485,9	425,6	467,5	58,3
Επίπεδο μεταροτόνο		2,67%	7,62%	-1,33%	4,77%	2,66%	5,15%	2,33%	-0,31%	-72,42%	9,74%	14,1%
Επαγγελματικής	398,6	484,6	411,8	414,9	438,3	463,8	487,2	514,0	518,7	482,5	503,2	107,6
Επίπεδο μεταροτόνο		2,25%	7,72%	0,83%	5,68%	5,67%	5,69%	5,69%	0,92%	-70,84%	8,75%	27,2%
Κοινωνικής δαπάνης νομοκυρών	854,4	874,0	889,6	906,5	922,8	946,1	967,1	989,6	962,2	993,0	1006,3	151,9
Επίπεδο μεταροτόνο		2,32%	7,75%	1,86%	2,85%	2,22%	2,32%	0,27%	0,07%	-1,34%	17,6%	

Πηγή: Εθνικό Στατιστικό Υπηρεσία Γαλλίας - <http://www.insee.fr/en/Indicateurs/comptes-national/tauxbasele.asp?taux=taux&metap=1&xmet=1102>

Πίνακας 3: Άκαρτες επενδύσεις στο εμπειρικό σε τρίμηνας & σταθερές τιμές (με έτος αναφοράς το 2005) (ποσού σε δισ. Ευρώ)

Έτος	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Μεταβολή 2000-2010
Επαγγελματικής	478,3	577,3	559,1	573,6	620,6	736,2	790,0	874,2	975,3	1041,9	1144,8	666,4
Επίπεδο μεταροτόνο		20,69%	-3,10%	2,56%	8,20%	7,63%	7,72%	10,23%	11,57%	6,82%	9,97%	129,3%
Αγροτικής αίτησης	995,1	965,9	699,1	749,6	847,1	1044,6	1222,4	1219,2	911,0	1153,4	1139,8	144,8
Επίπεδο μεταροτόνο		-8,96%	-32,76%	23,04%	12,01%	23,31%	17,					

■ Σομαλία

Εισβολή και από το στρατό της Αιθιοπίας

Ενα μήνα μετά την εισβολή της Κένυας στη Σομαλία, το Σάββατο 19 Νοεμβρίου, καθ' υπαγόρευση προφανώς των αμερικάνων πατρών του, το καθεστώς της Αιθιοπίας έδωσε εντολή για νέα εισβολή του αιθιοπικού στρατού στη Σομαλία, με στόχο την κατάληψη της πόλης Μπαϊντά, η οποία είναι προπύργιο των μαχητών του Αλ Σαμπάμπ.

Το γεγονός αυτό ξυπνάει στο λαό της Σομαλίας μνήμες από το 2006, όταν η Αιθιοπία είχε εισβάλει ξανά, ανατρέποντας τη μετριοπαθή Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων, από την οποία πρόκειψε το ριζοσπαστικότερο ισλαμικό κίνημα Αλ Σαμπάμπ, που κατάφερε να συσπειρώσει σημαντικό τμήμα του σομαλικού λαού, να ηγηθεί του κινήματος εναντίον του αι-

θιοπικού στρατού κατοχής, να τον αναγκάσει να αποχωρήσει ύστερα από δύο χρόνια κατοχής και να θέσει υπό τον έλεγχό του την κεντρική και τη νότια Σομαλία.

Δύο ξένοι στρατοί εναντίον ενός εμπειροπόλεμου αντάρτικου κινήματος, το οποίο μπορεί να αποδειχτεί για άλλη μια φορά πολύ σκληρό καρύδι για τα δόντια τους. Πρόκειται για μια συντονισμένη επιχείρηση, με πρόσχημα τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας και στόχο την εξόντωση του Αλ Σαμπάμπ, στα πλαίσια της αυξανόμενης αμερικάνικης οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής (μέσω της Africom) διείσδυσης στην Αφρική για την εκμετάλλευση τεράστιου φυσικού πλούτου των χωρών της.

Αρωγός του Λευκού Οίκου στην υπόθεση Αλ Σαμπάμπ είναι, εκτός από τα αμερικανόδουλα καθεστώτα της περιοχής, το Ισραήλ, ο πρωθυπουργός του οποίου ΜπέντΖαμιν Νετανιάχου κατά τη συνάντησή του στις αρχές Νοεμβρίου

με τον κενυάτη πρωθυπουργό δήλωσε ότι «οι εχθροί της Κένυας είναι και εχθροί του Ισραήλ», ότι «η Κένυα έχει δεῖξει πολύ θετική συμπεριφορά απέναντι στο Ισραήλ και το Ισραήλ είναι έτοιμο να βοηθήσει», ότι υπόσχεται να βοηθήσει στη

δημιουργία «ενός συνασπισμού ενάντια στον φρονταμεταλισμό» στην ανατολική Αφρική και ότι δεσμεύεται να χορηγήσει στρατιωτική βοήθεια και εξοπλισμό στην Κένυα προκειμένου να καταστρέψει τα δίκτυα του Αλ Σαμπάμπ και να ασφαλίσει τα σύνορά της με τη Σομαλία.

Ομως, ακόμη και με την συνδρομή του Ισραήλ, τα πρόγματα δεν θα είναι εύκολα για τους ξένους εισβολείς, όπως αποδεικνύει η ιστορία των αντάρτικων κινημάτων, με πιο πρόσφατο παράδειγμα το Αφγανιστάν, αλλά και η πρόσφατη ιστορία της Σομαλίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με δήλωση κενυάτη αξιωματούχου στο Γαλλικό Πρακτορείο, τις τελευταίες εβδομάδες, οι αντάρτες έχουν αλλάξει τακτική. Ενώ πριν κινούνταν σε με-

του 2010 είναι από τα μικρότερα ποσοστά αύξησης που έχουν σημειωθεί από το 1950 που η στατιστική υπηρεσία δίνει στοιχείο^[4]. Οι εποχές που οι καταναλωτικές δαπάνες των νοικοκυριών αυξάνονταν με ρυθμός της τάξης του 5% και 7% (όπως αρκετές φορές συνέβη στις μεταπολεμικές δεκαετίες, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '70, ενώ έκτοτε δεν έπειρασαν ποτέ το φρόγγια του 4% επιστώσως) έχουν περάσει ανεπιτρεπτή^[1].

Η εξαγωγή κεφαλαίου

Στον τομέα της εξαγωγής κεφαλαίου φαίνεται περισσότερο η επιδεινώση της διεθνούς θέσης του γαλλικού καπιταλισμού. Πρόκειται για τον τομέα που, όπως αναφέραμε παραπάνω, αποκτά καίρια σημασία στην εποχή της επικράτησης του ιμπεριαλιστικού μονοπάτιού. Αν για τον «παλιό» καπιταλισμό, στον οποίο δεν υπήρχαν μονοπάτια και κυριαρχούσε απόλυτα ο ελεύθερος ανταγωνισμός (δηλαδή, μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα), χαρακτηριστική ήταν η εξαγωγή εμπορευμάτων, για το «νεότερο» καπιταλισμό, στον οποίο κυριαρχούν τα μονοπάτια, η εξαγωγή κεφαλαίου είναι αυτή που απέκτησε ιδιαίτερη σημασία. Από την ποσούτη των κεφαλαίων που έχει τοποθετηθεί στο εξωτερικό κάθε χώρα καθορίζεται και η οικονομική της δύναμη στη ζουγκλά που λέγεται παγκόσμιος καπιταλιστικός καταμερισμός της εργασίας.

Τα κεφάλαια αυτά, που στους πίνακες των στατιστικών αναφέρονται ως «άμεσες επενδύσεις στο εξωτερικό», αποτυπώνονται στον Πίνακα 3. Η Κεντρική Τράπεζα της Γαλλίας δίνει δύο τιμές για τα κεφάλαια αυτά. Η μία είναι η ονομαστική και η δεύτερη η αγοραστική. Η ονομαστική αξία των άμεσων επενδύσεων αυξήθηκε σε τρέχουσες τιμές (μη λαμβάνοντας δηλαδή υπόψη τον πληθωρισμό) αρκετά εντυπωσιακά μέσα στη δεκαετία 2000-2010, σημειώνοντας αύξηση κατά 666,4 δισ. ευρώ, δηλαδή κατά 139,3%. Ομως, τα πράγματα ήταν κατά πο-

λύ χειρότερα για την αγοραστική αξία των επενδύσεων αυτών, που σε τρέχουσες τιμές αυξήθηκε μόλις κατά 144,8 δισ. ευρώ, δηλαδή κατά 14,5%, ενώ αν ληφθεί υπ' όψη ο πληθωρισμός^[6], η αγοραστική αξία των άμεσων επενδύσεων του γαλλικού κεφαλαίου στο εξωτερικό μειώθηκε κατά 4,5% (από το 2000 μέχρι το 2010). Μάλιστα, το 2010 έπεισε περίπου στο επίπεδο που βρισκόταν πέντε χρόνια πριν (το 2005), όπως δείχνει η τελευταία γραμμή του Πίνακα 3 (το 2010 οι άμεσες επενδύσεις ήταν 1.047,4 δισ. ευρώ, έναντι 1.044,6 δισ. ευρώ που ήταν το 2005).

Ετσι, εκεί που το 2009 φαινόταν να υπάρχει βελτίωση, το 2010 οι άμεσες επενδύσεις ξανάρχισαν την κατρακύλα. Αυτό σηματοδοτεί τον κίνδυνο μιας σοβαρής επιδεινώσης της θέσης του γαλλικού κεφαλαίου στο εξωτερικό, που θα έχει αντίκτυπο στην οικονομική και πολιτική δύναμη του γαλλικού ιμπεριαλισμού παγκόσμια. Η επιδεινώση αυτή αποτυπώνεται και στον Πίνακα 4, που καταγράφει την καθαρή διεθνή επενδυτική θέση της Γαλλίας (net international investment position), η οποία ισούται με το άθροισμα των παρακάτω: 1. Άμεσες επενδύσεις στο εξωτερικό μείον ξένες επενδύσεις στη Γαλλία. 2. Επενδύσεις χαρτοφυλακίου, δηλαδή χρεόγραφα που κατέχει η Γαλλία στο εξωτερικό, μείον γαλλικά χρεόγραφα που χρωστά η Γαλλία στο εξωτερικό. 3. Παράγωγα. 4. Άλλες επενδύσεις και 5. Αποθεματικά.

Σε γενικές γραμμές, η καθαρή επενδυτική θέση αποτυπώνει αν μια χώρα είναι πιστωτής (αν έχει θετικό πρόσημο) ή οφειλέτης (αν έχει αρνητικό πρόσημο). Τα νούμερα μιλάνε από μόνα τους. Η καθαρή διεθνής επενδυτική θέση της Γαλλίας έχει επιδεινωθεί δραματικά την τελευταία δεκαετία και συνεχίζεται αικόμια και τώρα, που υποτίθεται ότι υπάρχει «παγκόσμια ανάκαμψη» από τη μεγάλη κρίση του 2008.

Το χρηματιστικό κεφάλαιο

Η εξασθένιση των άμεσων επενδύσεων συνοδεύεται από την έκρηξη των

επενδύσεων του χρηματιστικού κεφαλαίου. Το κεφαλαίο που υπερέχει δύλων των υπόλοιπων μορφών κεφαλαίου, όπως τόσο εύστοχα είχε επισημάνει ο ηγέτης των μπολσεβίκων, Β.Ι. Λένιν, στο έργο του ιμπεριαλισμός το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού: «Χαρακτηριστικό του καπιταλισμού γενικά είναι ότι χωρίζει την ιδιοτήτα του κεφαλαίου από τη χρηματοποίηση του κεφαλαίου στην παραγωγή, ότι χωρίζει το χρηματιστικό κεφαλαίο από το βιομηχανικό ή το παραγωγικό, ότι χωρίζει τον εισοδηματία, που ζει μόνο από το εισόδημα του χρηματιστικού κεφαλαίου, από τον επιχειρηματικό πελάτες, δηλαδή οι άμεσες επενδύσεις είναι ότι χωρίζει την ιδιοτήτα του κεφαλαίου από την ιδιοτήτα της παραγωγής».^[7]

Αυτές οι πελώριες διαστάσεις φαίνονται στον Πίνακα 5, από τον οποίο προκύπτει ότι μετοχές επενδύσεις χαρτοφυλακίου και λοιπές «επενδύσεις χαρτοφυλακίου» του γαλλικού χρηματιστικού κεφαλαίου αυξήθηκαν κατακόρυφα την τελευταία δεκαετία. Κάντε τον κόπο να συγκρίνετε την αξία των επενδύσεων αυτών με αυτή των άμεσων επενδύσεων. Για παραδειγμα, το 2010, η αξία των επενδύσεων χαρτοφυλακίου ήταν 2.099,7 δισ. ευρώ σε τρέχουσες τιμές. Η αξία των άμεσων επενδύσεων δεν ξεπερνούσε τα 1.145 δισ. ευρώ (ονομαστικά, σε τρέχουσες τιμές) με την αγοραστική τους αξία να είναι λίγο μικρότερη (περίπου 1.140 δισ. ευρώ). Αυτό σημαίνει ότι οι επενδύσεις χαρτοφυλακίου (το 65% των οποίων ήταν ομόλογα, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία του ιταλικού κεφαλαίου) αυξήθηκαν κατακόρυφα την τελευταία δεκαετία. Κάντε τον κόπο να συγκρίνετε την αξία των επενδύσεων αυτών με αυτή της Τράπεζας της Γαλλίας ήταν 2.099,7 δισ. ευρώ σε τρέχουσες τιμές.

Το χρηματιστικό κεφαλάιο προφανώς και κονομούσε πολύ περισσότερα από τις άμεσες επενδύσεις αυτές, παρά από τις άμεσες επενδύσεις. Αυτό, όμως, δημιουργεί άλλες επιπλοκές. Για παραδειγμα, σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο^[9] που επικαλείται τα στοιχεία της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (BIS), οι γαλλικές τράπεζες είναι περισσότερο εκτελειμένες στο ιταλικό χρέος, αφού «από τα 867,3 δισ. δολάρια (626 δισ. ευρώ) που χρωστούν σε η Ιταλία στις τράπεζες 24 χωρών, στο τέλος του 201

Μοιραίοι κι άβουλοι

**Υπέγραψε ο Σαμαράς, η συγκυβέρνηση
Παπαδήμου ετοιμάζεται να εκταμιεύσει την έκτη
δόση και οι τοκογλύφοι του διεθνούς
χρηματιστικού κεφάλαιου ετοιμάζονται να
εισπράξουν τις δικές τους δόσεις από τα ομόλογα
που λήγουν μέχρι τα τέλη του χρόνου.**

**Παράλληλα, το πολιτικό σύστημα ετοιμάζεται να
δώσει παράταση στη συγκυβέρνηση, όπως
απαιτούν τα μεγάλα αφεντικά στο Βερολίνο, το
Παρίσι και τις Βρυξέλλες. Κι όταν γίνουν εκλογές,
όλοι εύχονται να μην κερδίσει κανένας την
αυτοδυναμία, ώστε να ξαναβάλλουν τον Παπαδήμο
και να συνεχίσουν τη συγκυβέρνηση.**

**Αλλωστε, με «καρμπόν» προγράμματα θα έχουν
κατέβει στις εκλογές. Με το πρόγραμμα της 26ης
Οκτώβρη και το νέο Μνημόνιο που θα έχουν στο
μεταξύ συνυπογράψει. Ακόμη και οι πινελιές περί
επανεξέτασης ορισμένων μέτρων, που προσπαθεί
να βάλει στον καμβά σήμερα ο Σαμαράς, θα έχουν
ξεθωριάσει εντελώς όταν έρθει η ώρα των
εκλογών.**

**Οταν ολόκληρος αυτός ο φαιός συρφετός της
συγκυβέρνησης (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, Μπακογιάννη)
συγκεντρώσει πάνω από το μισό των εγκύρων
ψηφοδελτίων, θα 'χει να λέσει πώς ο λαός ενέκρινε
τη μνημονιακή πολιτική, επομένως ουδείς
νομιμοποιείται να αντιτίθεται σ' αυτή. Οι
επιμέρους εκλογικοί συσχετισμοί μέσα στο μαύρο
μέτωπο θα καθιερώσουν και τη μορφή της
διακυβέρνησης: αυτοδύναμη κυβέρνηση της ΝΔ ή
(όπερ και το πιθανότερο) νέα συγκυβέρνηση; Οσο
περισσότερο μείνει στην εξουσία ο Παπαδήμος
τόσο πιο εύκολα θα είναι τα πράγματα μετά για
μια νέα συγκυβέρνηση. Στο μεταξύ θα έχουν
αποκτήσει την «κουλτούρα συνεργασίας» που
μέχρι τώρα τους έλειπε.**

**Μένουμε σκόπιμα μόνο στο κοινοβουλευτικό
παιχνίδι, για να δείξουμε τα αδιέξοδα στα οποία
οδηγούν τους εργαζόμενους όχι μόνο οι εταίροι
της συγκυβέρνησης, αλλά και εκείνοι που
φωνάζουν «μόνη λύση οι εκλογές».**

**Αδιέξοδα που πολλαπλασιάζονται από την
τακτική στο κοινωνικό επίπεδο, όπου κυριαρχεί η
πουλημένη στο κεφάλαιο συνδικαλιστική
γραφειοκρατία, που κρατάει στα χέρια της την
πρωτοβουλία των κινήσεων και με εκτονωτικές
κινήσεις καλλιεργεί την πτυτοπάθεια και την
απογοήτευση.**

**Για τους εργαζόμενους δυο είναι οι δρόμοι που
ανοίγονται. Ή θ' ακολουθούν μοιραίοι κι άβουλοι
τις αστικές δυνάμεις και τις συνδικαλιστικές τους
συνιστώσες ή θα έρθουν σε ρήξη με το σύνολο
της αστικής πολιτικής, ακολουθώντας το δρόμο
της ταξικής ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης.
Ενα δρόμο που περνά υποχρεωτικά από την
πολιτική ανασυγκρότηση της εργατικής τάξης,
από την οικοδόμηση της δικής της πολιτικής
οργάνωσης, του δικού της επιτελείου. Οχι πια
αχθοφόροι της αστικής πολιτικής, όχι πια
Σίσσυφοι της κοινωνίας.**

Απονη ζωή.....

■ Παραιτήθηκε

Μπορεί ο ίδιος να μην είπε ποτέ τη λέξη «παραίτηση», μπορεί τα παπαγαλάκια του να εξακολουθούν να λένε «παραμέρισε» και άλλα τέτοια, στο ΦΕΚ όμως έχει δημοσιευτεί η παραίτηση του Γιωργάκη, πράξη ντροπιαστική για κάθε πρωθυπουργό. Παραδέουμε το αντίγραφο έτσι για την ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ ΑΡΧΩΝ 108
Αποδοχή παραιτήσης του Πρωθυπουργού
Γεωργίου Παπανδρέου του Ανδρέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόμεν:
1. Τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 1 του Συντάγματος;
2. Την παραιτήση που υπέβαλε ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου του Ανδρέα, αποφασίζουμε:

Αποδεχόμαστη την παραιτήση που υπέβαλε ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου του Ανδρέα και των απολλασσόμενων από τα καθήκοντά του.

Στον Πρωθυπουργό αποδέχομε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος δικτύοντος:

Αθήνα, 9 Νοεμβρίου 2011

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

■ Παπιομακάκας!

Αντιγράφουμε από το «Ποντίκι», χωρίς
δικά μας σχόλια:

«Σύμφωνα με δημοσίευμα της γαλλικής αποκαλυπτικής –κάτι σαν το "Ποντίκι"– "Carnard Encaïne", ο Γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί, με αφορμή τα τεκταινόμενα στις Κάννες, καταστόλισε για δεύτερη φορά τον Γιώργο Παπανδρέου, ενώπιον της υπουργικής του ομάδας αυτή τη φορά. "Είναι σ' αλήδεια ένας... "ανίκανος", ένας παλιομ@λ@κ@ς... Διέλυσε το G20, κόντεψε να μας στελεί! Το να μας πει "ναι" σε όλα στις Βρυξέλλες κι ύστερα να έρθει να μας κάνει απροειδοποίητα λόγο για δημοψήφισμα είναι μπουνιά στον ώμο! [Σ.Σ.: όπως λέμε εμείς γροθία στο σομάχι]... Κι ύστερα έπρεπε να του πούμε κι ευχαριστώ. Νόμισε ότι δα μας τη φέρει, αλλά δεν υπολογίσε με ποιους έχει να κάνει. Δεν έχω δει άλλη φορά την Ανγκελα σε τέτοια κατάσταση. Προς στιγμή νόμισα ότι δα τον στραγγαλίσει..."!!!

■ Χωρίς να κοκκινίζει

«Είναι ο προϋπολογισμός του πρωτογενούς πλεονάσματος», λέει και ξαναλέει ο Βενιζέλος σε μια ακόμη επίδειξη γκεμπελικής προπαγάνδας. Οποιος ρίζει μια ματιά, όμως, στον προϋπολογισμό διαπιστώνει ότι εμφανίζει «πρωτογενές αποτέλεσμα» (δηλαδή χωρίς τους τόκους) -623 εκατ. ευρώ. Παρά το μπαλαμούτι που έκαναν, δεν κατάφεραν να εμφανίσουν (ούτε στα χαρτιά) πρωτογενές πλεόνασμα. Γ' αυτό και ο Βενιζέλος, μιλώντας στον ΚΤΕ Οικονομίας του

γελματική καριέρα και μια επίσης διαχρονική πολιτική παρουσία στην υπεράσπιση των αρχών της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Δεν χρειάζομαι επομένως τα εύσημα παιδιών του κομματικού σωλήνα για να πείσω τους πολίτες για τις ιδέες μου και τις ικανότητές μου. Δεν χρειάζομαι τα εύσημα ανδρών που δεν γνωρίζουν τι σημαίνει κοινωνία, αν και ορκίζονται συνεχώς στο όνομά της, για να προχωρήσω στον πολιτικό δρόμο που έχω επιλέξει. Με την ευκαιρία, νομίζω πως τέτοιες αντιδράσεις δείχνουν πόσο απαραίτητη είναι η ανανέωση του πολιτικού προσωπικού και των εκπροσώπων του». Ποιος τα λέει αυτά; Ο μέχρι πρότινος πανελλήνιας άγνωστος Ηλίας Μόσιαλος, ένας πρώην «Ρηγάς» που έκανε καριέρα τεχνοκράτη σε διάφορους οργανισμούς του εξωτερικού, μέχρι που προ-

ΠΑΣΟΚ, την περασμένη Τρίτη, είπε πως το πλέονασμα δεν είναι στον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά στο ισοζυγίο της γενικής κυβέρνησης. Μπλέκει δηλαδή σώβρακα με γραβάτες για να κάνει αποπροσαντολιστική προπαγάνδα. Αφού πρόκειται για τη γενική κυβέρνηση, ενώ ο προϋπολογισμός –παρά το μπαλαμούτι– εξακολουθεί να εμφανίζει πρωτογενές έλλειμμα, τότε γιατί μιλά για «προϋπολογισμό του πρωτογενούς πλεονάσματος»;

Ομως, και πέρα από τη γκεμπελική προγάνδια του Βενιζέλου, σημασία δεν έχει το πρωτογενές αποτέλεσμα, αλλά το συνολικό αποτέλεσμα του προϋπολογισμού, που είναι βαδύτατα ελλειμματικό. Μάλλον με εντολή Παπαδήμου, που δέλει να υπάρχουν από τώρα όλες οι εκδοχές, για πρώτη φορά έχουμε δύο βερσιόν. Μία με το PSI και μία χωρίς το PSI, γεγονός που αποδεικνύει ότι το PSI είναι [τουλάχιστον] στον αέρα. Χωρίς το PSI το έλλειμμα του προϋπολογισμού είναι 18,5 δισ. και με το PSI 13,4 δισ. ευρώ!

Πόσο είναι το μπαλαμούτι του PSI, που ακόμα είναι στον αέρα, ενώ όλοι οι αστοί αναλυτές (στην Ελλάδα και στο εξωτερικό εκτιμούν ότι δα οδηγηθεί σε ναυάγιο, όπως και στη Λιβύη, προωθείται με το πρόσχημα της "δημοκρατίας" και της "ελευθερίας"). Ο Περισσός «εκφράζει την αλληλεγγύη του στο λαό και τους κομμουνιστές της Συρίας και αναγνωρίζει πως μόνο ο λαός της Συρίας έχει το δικαίωμα να καθορίσει το μέλλον της χώρας του, χωρίς ξένες υποδειξίες και επεμβάσεις».

Στην ανακοίνωση δεν υπάρχει ο παραμικρός υπαινιγμός ενάντια στο καθεστώς Ασαντ,

που έχει πνίξει στο αίμα τον συριακό λαό προχώρησε ο Περισσός. Με ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της ΚΕ «καταγγέλλει την κλιμάκωση της ιμπεριαλιστικής επέμβασης στη Συρία,

η οποία, όπως και στη Λιβύη, προωθείται με το

πρόσχημα της "δημοκρατίας" και της "ελευθερίας».

Στην ανακοίνωση δεν υπάρχει ο παραμικρός

υπαινιγμός ενάντια στο καθεστώς Ασαντ που ματούλα τον συριακό λαό εδώ και μήνες. Χιλιάδες είναι οι νεκροί, πολλοί περισσότε

■ Κι άλλος κωπούμπας

Πριν από μερικές μέρες, το συνδικάτο των εμπόρων, δηλαδή ο πολυπράγμων πρόεδρός του και στέλεχος της ΝΔ Π. Κροκίδης εξέδωσε διμυραμβική ανακοίνωση για τη συγκρότηση της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Την περασμένη Παρασκευή, ελάχιστες ώρες μετά την κατάθεση του κρατικού προϋπολογισμού του 2012 στη Βουλή (αλήθεια, πότε πρόλαβαν να τον ξεφύλλισουν; – για μελέτη ούτε λόγος, φυσικά), ο κ. Κροκίδης εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία εξαπολύει μύδρους κατά του σχεδίου προϋπολογισμού. Κάνει λόγο για «φορολογικές υπερβολές και απίθανες εμπνεύσεις είσπραξης φόρων», μιλά για «περισσότερο ευχολόγιο παρά λογιστική αποτίμηση τους Προγράμματος της κυβέρνησης και πετά τη... ρουκέτα: «Η εικόνα που προκύπτει φανερώνει απροκάλυπτα πλέον πως η επιλογή να μετατραπεί η Ελλάδα το ταχύτερο δυνατό σε χώρα τύπου Ινδίας ή Κίνας, με εξαιρετικά χαμηλές αμοιβές εργαζομένων με το πρόσχημα της τόνωσης της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητάς της, έχει ήδη ληφθεί». Ποιος την έχει πάρει την απόφαση; Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η τρόικα. Και ποιος την υλοποιεί σήμερα; Η συγκυβέρνηση Παπαδήμου με τη συμμετοχή και της ΝΔ. Και ο Κροκίδης νομίζει ότι μπορεί να μας δουλέψει, όπως και ο αρχηγός του.

■ Σύναξη μπάζων

Χώρος εναπόθεσης πολιτικών μπάζων έχει κατανήσει το υπουργείο Αμυνας. Οποιον δεν είχαν πού να τον στείλουν τον έστειλαν εκεί, προκειμένου να ικανοποιηθούν και οι τρεις συνετάροι της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Ο Αθραμπόπουλος, όμως, με το γνωστό σύνδρομο μεγαλοπρεπίας που τον διακρίνει, ξεκαδάρισε σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ότι και... 14 να ήταν τα μέλη της πολιτικής ηγεσίας, ο υπουργός είναι ένας κι αυτός διοικεί το υπουργείο. Να δουμε πώς θα ξεμπερδέψει με τον Γεωργίου του ΛΑΟΣ.

511

**Τηφυπουργός Άναπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας
και Ναυτιλίας**
(Άρμοδιότητες Ναυτιλίας)

Αἱθουσα Συσκέψεων

■ Ζόμπι

Είναι η Δημοτική επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους; Είναι το μονοτονικό το σύστημα που επισήμως χρησιμοποιούμε στη γλώσσα; Μη βιαστείτε ν' απαντήσετε «ναι», γιατί ο Μπουμπούκος έχει αντίθετη γνώμη και ήδη κρέμασε ταμπλές στο πολυτονικό έξω από το γραφείο του. Λεπτομέρεια, δια πείτε, όμως από κάτι τέοις ελεπομέρειες φαίνεται πάσσο αέρα έχει πάρει ο κώλος των φασιστών που φόρεσαν γραβάτες. Προκαλούν σε όλα τα επίπεδα με τη σιγουριά της ασυλίας που τους προσφέρει το πολιτικό και μινιατούκο σύστημα.

ΥΓ1: Μεγάλη φασαρία ξεκίνησε ο Μπουμπούκος, μετά την απόφαση των Παπουτσή-Χρυσοχοΐδη να μετεγκατασταθεί από το κτίριο που είναι εγκατεστημένο και το Αρχηγείο Λιμενικού στο παλιό κτίριο του υπουργείου Ναυτιλίας στη Γρ. Λαμπράκη. Δεν πάω πουδενά, φωνάζει με εκείνη την τσιριγή φωνούλα του, αλλά στο φινάλε δα πάει και δα πει κι ένα εμβατήριο, γιατί δια τον αδειάσει ο Χρυσοχοΐδης, που είναι προϊστάμενός του, ενώ και ο πονηρός Καρατζαφέρης δεν δα δελήσει να δώσει μάχη για τα χωροταξικά καμώματα του Μπουμπούκου. Βέβαια, έχει κι ένα δίκιο. Εφτιαξε το γραφείο του, κόλλησε τις καδαρευουσιάνικες πινακίδες και τώρα του λένε να πάει σ' ένα γραφείο που είχε φτιαχτεί για τη Τζάκρη. Είναι δυνατόν κοτζάμ Μπουμπούκος να πάει σε γραφείο που επιμελήθηκε μια Τζάκρη;

ΥΓ2: Η πονηριά, πάντως, δεν του λείπει του Μπουμπούκου. Η πρώτη του κίνηση μόλις διορίστηκε υφυπουργός ήταν να πάει στο Λονδίνο και να συναντηθεί με τους εφοπλήστες του κακόφημου Κομίτη. Από αυτούς αναζητά στήριξη, αλλά δεν είναι καδόλου βέβαιο ότι αυτή η κάστα έχει τη δυνατότητα να επηρεάσει τόσο καθοριστικά τα πολιτικά πράγματα.

■ Αίγυπτος

Η εξέγερση συνεχίζεται

Τα γεγονότα που διαδραματίζονται από τις 19 Νοέμβρη στην Αίγυπτο, το νέο κύμα των μαζικών διαδηλώσεων που σαρώνουν τη χώρα, οι σφρόδες πολυήμερες συγκρούσεις χιλιάδων διαδηλωτών με τις δυνάμεις καταστολής στην πλατεία Ταχρίρ, η αποφασιστικότητα, η μαχητικότητα και ο ηρωϊσμός των διαδηλωτών συνιστούν μια νέα φάση της εξέγερσης της 25ης Γενάρη.

Μια βασική αιτία που προκαλεί τη νέα κοινωνική έκρηξη είναι η απομυθοποίηση του ρόλου του στρατού και της στρατιωτικής ηγεσίας. Το πρωτείο του «προστάτη της επανάστασης» και του «εγγυητή της ομαλής μετάβασης στη δημοκρατία», που φέρεσε το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο που αντικατέστησε τον Χόσνι Μουμπάρακ, έγινε μέσα σε εννιά μήνες κουρέλια. Οι στρατηγοί συνέχισαν την πολιτική Μουμπάρακ, διατηρώντας την κατάσταση έκτακτης ανάγκης, παραπέμποντας χιλιάδες πολίτες σε στρατιωτικά δικαστήρια, εκδίδοντας νόμους απαγόρευσης και καταστολής των διαδηλώσεων και των εργατικών κινητοποιήσεων, καταστέλλοντας και πνίγοντας στο αίμα λαϊκές κινητοποιήσεις, με αποκορύφωμα την προσπάθειά τους να διατηρήσουν υπό τον έλεγχό τους την πολιτική εξουσία και να διασφαλίσουν άθικτα τα προνόμια και τα συμφέροντα της κάστας τους στο νέο σύντομα με το Χάρτη των Συνταγματικών Αρχών, που ορίζει το στρατό «φρουρό της συνταγματικής νομιμότητας», που σημαίνει ότι θα έχει τον τελικό λόγο σ' όλα τα σημαντικά ζητήματα, ακόμη και μετά την εκλογή βουλής και νέου προέδρου. Προσπάθεια που συνάντησε την αντίδραση όλου σχεδόν του πολιτικού φάσματος και προκάλεσε τη διαδηλωση στην πλατεία Ταχρίρ, με τη συμμετοχή εκαποντάδων χιλιάδων διαδηλωτών και βασικό αίτημα την απόχρωση από διαδηλωτές, που αποχώρησαν οι δυνάμεις της Κεντρικής Ασφάλειας. Όλοι οι δρόμοι που οδηγούν στην πλατεία έκλεισαν από διαδηλωτές που έκαναν ελεγχό στης ταυτότητες όσων επιχειρούσαν να περάσουν στην πλατεία. Ο απολογισμός των συγκρούσεων του Σαββάτου ήταν δύο νεκροί έχουν φτάσει τους 33 και οι τραυματίες τους 1.500. Μεγάλες διαδηλώσεις γίνονται επίσης σε πολλές μεγάλες πόλεις, μεταξύ των οποίων η Αλεξανδρεία με τη συμμετοχή 100.000 διαδηλωτών. Τουλάχιστον 20.000 διαδηλωτές παραμένουν όλη τη νύχτα της Δευτέρας στην Ταχρίρ.

Το πρωί της Κυριακής, 20 Νοέμβρη, έξποσαν νέες συγκρούσεις. Επίκεντρό τους ήταν η οδός Μοχάμεντ Μαχμούντ. Ο δρόμος αυτός, που οδηγεί από την πλατεία στο υπουργείο Εσωτερικών, ήταν ασφυκτικά γεμάτος από διαδηλωτές, που προσπαθούσαν να προχωρήσουν προς το υπουργείο, το οποίο φρουρείται από ισχυρές δυνάμεις της Κεντρικής Ασφάλειας. Σε ένα συνεχές μπροσ-πίσω, οι διαδηλωτές προσπαθούν να προχωρήσουν, απωθούνται με δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες, οπισθοχωρούν, ανασυντάσσονται και επιληφερούν ξανά. Στην πλατεία έχουν στηθεί αυτοσχέδιο νοσοκομείο και πολλές σκηνές, που γίνονται παρανάλωμα του πυρός σε μια ακόμη επιχείρηση της αστυνομίας της προηγούμενης μέρες, ανακοινώνει ότι δεν θα πάρει μέρος στη διαδηλωση για να μη συμβάλει σε γεγονότα που θα προκαλέσουν αναβολή των εκλογών της 28ης Νοέμβρη.

Την ίδια μέρα, 38 πολιτικά κόμματα και κινήματα καλούνται σε διαδήλωση ενός εκατομμυρίου για την Τρίτη, 22 Νοέμβρη, ενώ η κυβέρνηση του Εσάμη Σάραφ υποβάλλει την παραίτηση της. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, η απουσία της οποίας ήταν εμφανής τις προηγούμενες μέρες, ανακοινώνει ότι δεν θα πάρει μέρος στη διαδηλωση για να μη συμβάλει σε γεγονότα που θα προκαλέσουν αναβολή των εκλογών της 28ης Νοέμβρη.

Διαδηλωτές και χούντα

Τα συνθήματα που κυριαρχούν στη νέα φάση της εξέγερσης είναι «Κάτω ο στρατάρχης Ταντάουι» και «Κάτω το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο», ενώ η κυβέρνηση του Εσάμη Σάραφ υποβάλλει την παραίτηση της. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, η απουσία της οποίας ήταν εμφανής σε μια κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας από δύο πολιτικές δυνάμεις δεν έγινε βήμα πίσω από τη στρατιωτική χούντα, ούτε στο ζήτημα των στρατιωτικών δικαστηρίων, της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και της τιμωρίας των υπεύθυνων για τις δολοφονίες διαδηλωτών κατά την εξέγερση της 25ης Γενάρη, κατά τη διαδήλωση των Κοπτών χριστιανών στις 9 Οκτώβρη και στις τελευταίες διαδηλώσεις.

Και ενώ λίγα λεπτά πριν από την ομιλία του Ταντάουι ανακοινώθηκε από την ιστοσελίδα της κυβέρνησης ότι θα αποσύρθουν οι δυνάμεις της Κεντρικής Ασφάλειας από την Ταχρίρ, όχι μόνο παρέμεναν, αλλά συνέχισαν με την υποστήριξη του στρατού τις επιθέσεις εναντίον των διαδηλωτών όλη τη νύχτα.

Σύμφωνα με ρεπορτάρις της Αλ Αχράμ (23/11/11), τουλάχιστον 100.000 διαδηλωτές παρέμεναν για αρκετές ώρες στην Ταχρίρ μετά την ομιλία του Ταντάουι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

■ **Με την κάλυψη της Διαρκούς Επιτροπής Κρίσης**

Μαζική απένταξη από τα ΒΑΕ και πορεία προς την πλήρη κατάργηση

Την περασμένη Τετάρτη, 23 Νοέμβρη, ο Γ. Κουτρουμάνης έδωσε στη δημοσιότητα την υπουργική Απόφαση, με την οποία κατακρεούργει τα Βαρέα και Ανθυγεινά Επαγγέλματα (ΒΑΕ), ανοίγοντας το δρόμο για την πλήρη κατάργησή τους στο μέλλον. Στο δελτίο Τύπου που συνοδεύει την υπουργική Απόφαση για την περιβόητη νέα λίστα των ΒΑΕ ο Κουτρουμάνης ισχυρίζεται, ψευδόμενος ασύστολα, ότι με βάση την ισχύουσα λίστα των ΒΑΕ ήταν ενταγμένοι σ' αυτά 531.000 εργαζόμενοι. Τον διαφεύδουν τα επίσημα στοιχεία του ΙΚΑ.

Στους προϋπολογισμούς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σε αντίθεση με τους ισολογισμούς του, υπάρχουν στοιχεία για τον αριθμό των εργατών και υπαλλήλων που ασφαλίζονται στα ΒΑΕ. Ενώ το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχει δική του στατιστική υπηρεσία και καταγράφει τους ασφαλισμένους του, δεν καταγράφει στοιχεία για τον αριθμό των ασφαλισμένων στα ΒΑΕ. Εποικιακά καταφύγαμε στους προϋπολογισμούς βά-

σει των οποίων δημιουργίσαμε τον Πίνακα που δημοσιεύουμε.

Μια πρώτη γενική παρατήρηση είναι ότι, βάσει αυτών των στοιχείων, οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ κινήθηκαν μεταξύ 765.000 το 2000 και 700.000 το 2011. Αριθμοί που βρίσκονται πολύ μακριά απ' αυτόν που έδωσε ο υπουργός Εργασίας. Ενώ δεν διαθέτει άλλα στοιχεία απ' αυτά που αναφέρουμε, ο Γ. Κουτρουμάνης ισχυρίζεται ότι οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ είναι μόνο 531.000, υποβιβάζοντας τον αριθμό τους κατά 25%. Γ' αυτό λέμε ότι φεύγεται ασύστολα. Ολοι, χωρίς εξαίρεση, οι εργατικοί συντάκτες, όμως, οι περισσότεροι από σκοπιμότητα και μερικοί επειδή δεν διακρίνονται για την εργατικότητά τους, έσπευσαν να υιοθετήσουν τους κάλπικους αριθμούς του Κουτρουμάνη.

Από τα στοιχεία του Πίνακα διαπιστώνουμε ότι την περίοδο 2000-2003, περίοδο προετοιμασίας των έργων για

Ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ σε σχέση με το σύνολο των ασφαλισμένων ΙΚΑ			
ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΒΑΕ	%
2000	2.000.000	765.000	38.25
2001	2.020.000	775.000	38.37
2002	2.030.000	783.000	38.57
2003	2.045.000	783.000	38.29
2004	2.115.000	780.000	36.88
2005	2.128.000	780.000	36.65
2006	2.140.000	787.000	36.78
2007	2.153.000	789.000	36.65
2008	2.188.000	805.000	36.79
2009	2.225.000	805.500	36.20
2010	2.275.000	785.000	34.51
2011	2.170.000	700.000	32.26

τους Ολυμπιακούς Αγώνες, περίοδο που η καπιταλιστική ανάπτυξη κινείται γύρω στο 4%, οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ κινούνται μεταξύ 765.000 και 783.000. Την περίοδο 2004-2008, περίοδο που η καπιταλιστική ανάπτυξη κινείται επίσης γύρω στο 4%, οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ κινούνται μεταξύ 780.000 και 805.000.

Σε επίπεδο ποσοστού σε σχέση με το σύνολο των ασφαλισμένων του ΙΚΑ, οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ κινή-

θηκαν την πρώτη περίοδο μεταξύ 38,25% έως 38,29% του συνόλου και τη δεύτερη περίοδο μεταξύ 36,88% έως 36,79%. Ενώ, λοιπόν, εδώ και πολλά χρόνια είχε αναπτυχθεί από τις πράσινες και μπλε κυβερνήσεις και τους κολαούζους τους η αντεργατική φιλολογία, ότι είναι πολύ μεγάλος ο αριθμός των εργατών που ασφαλίζονται στα ΒΑΕ, τώρα που μπήκε σε εφαρμογή από τον Γ. Κουτρουμάνη το ξεχαρβάλωμα του θεσμού, μέχρι τη διάλυσή του, ο υπουργός Εργασίας «ξέχασε» αυτή τη φιλολογία και ισχυρίζεται ότι στα ΒΑΕ είναι ενταγμένοι μόνο 531.000 εργαζόμενοι, προκειμένου με αριθμητικά φεύγη να μειώσει τη σημασία των μαζικών απεντάξεων από τα ΒΑΕ.

Την περίοδο 2009-2011, περίοδο κατά την οποία η Ελλάδα μπήκε σε βαθιά καπιταλιστική κρίση, ο αριθμός των ασφαλισμένων στα ΒΑΕ μειώθηκε από 805.000 σε 700.000 εργαζόμενους. Και πάλι ο αριθμός 531.000 του Κουτρουμάνη είναι κατά πολύ μικρότερος από τις 700.000 που αναφέρει ο προϋπολογισμός του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για το 2011. Επειδή εμείς δεν θέλουμε να κάνουμε παιχνίδια με τους αριθμούς, σημειώνουμε και πάλι αυτό που πολλές φορές έχουμε επισημάνει ότι με τα κάλπικα, υποεκτιμημένα στοιχεία του Κουτρουμάνη οι απεντάσσομενοι είναι 166.000, σημασία έχουν οι ειδικότητες και οι χώροι εργασίες που απεντάσσονται από τα ΒΑΕ και η λογική βάσει της οποίας έγινε η απένταξή τους.

Η έννοια του ανθυγεινού χώρου εργασίας στην ουσία καταφέρεται, αφού απεντάσσονται όσοι δεν εργάζονται στην παραγωγή. Εξαιρείται, για παράδειγμα ολόκληρο το Φωταέριο. Κλάδος με εργάτες που σκάβουν χαντάκια, με τεχνίτες που δουλεύουν στα χαντάκια, όχι μόνο εκτεθειμένοι στις καιρικές συνθήκες, αλλά και στους κινδύνους που το αντικείμενο της εργασίας τους συνεπάγεται. Εξαιρούνται ως χώρος τα ΗΛΠΑΠ.

Οσο για τα επαγγέλματα, ο κατάλογος είναι τεράστιος. Καθαρίστριες (ένα τεράστιας σημασίας δύρο στους γνωστούς δουλέμπορους), συντηρητές κτιρίων, ζαχαροπλάστες, μάγειροι, κομμωτές και κομμώτριες, οδηγοί ταξί εκτός Αθήνας-Θεσσαλονίκης και άλλες ειδικότητες. Πέρα, όμως, από τις συγκεκριμένες ειδικότητες που απεντάσσονται άμεσα, εκείνο που έχει

σημασία είναι η λογική, η φιλοσοφία που υπάρχει πίσω από αυτές τις πρώτες μαζικές απεντάξεις. Μια λογική και μια φιλοσοφία που προδιαγράφει όχι μόνο και άλλες απεντάξεις (η τρόικα θα «βοήθησε» σ' αυτό, άλλα την πλήρη κατάργηση του θεσμού. Γιατί εδώ έχουμε τη λογική της απόλυτης αυθαιρεσίας. Χωρίς κανένα στοιχείο, χωρίς κανένα πρόσχημα, αποφανόμαστε ότι αυτή η ειδικότητα ή αυτός ο χώρος πρέπει να απενταχθεί από τα ΒΑΕ, γιατί... έτσι μας κάπινε.

Για μια ακόμη φορά πρέπει να τονίσουμε ότι τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά και ο Γ. Κουτρουμάνης θα ήταν εντελώς απογυμνωμένος, αν στο πλευρό του δεν συντασσόταν, με προκλητικό τρόπο, η Διαρκής Επιπροπή Κρίσης ΒΑΕ, στην οποία συμμετέχει και η ΓΣΕΕ. Θυμίζουμε, ότι η ίδια λόγω Επιπροπή αρχικά κατέληξε σ' ένα ιδιαίτερα θετικό πόρισμα και μετά, με μια θεαματική κωλοτούμπα που θα τη ζήλευε και ο Μελισσανίδης, συντάχθηκε απόλυτα με τον Κουτρουμάνη και διεκπεραίωσαν από κοινού τη βρόμικη δουλειά.

Στο πόρισμά της η Επιπροπή είχε αποφανθεί ότι δεν πρέπει να γίνει καμιά απένταξη από τα ΒΑΕ, να φύγουν μόνο τα επαγγέλματα που δεν υπάρχουν πια στη ζωή και να εντοχθούν όλοι οι ομοιειδείς κλάδοι. «Στο πνεύμα των επισημάνσεων που καταγράφηκαν και από προηγούμενες Επιπροπές, οι πράτσεις για εξαίρεση εργαζόμενων που έχουν οι ειδικότητες και οι χώροι εργασίες που απεντάσσονται από τα ΒΑΕ και η λογική βάσει της οποίας έγινε η απένταξή τους.

Η έννοια του ανθυγεινού χώρου εργασίας στην ουσία καταφέρεται, αφού απεντάσσονται όσοι δεν εργάζονται στην παραγωγή. Εξαιρείται, για παράδειγμα ολόκληρο το Φωταέριο. Κλάδος με εργάτες που σκάβουν χαντάκια, με τεχνίτες που δουλεύουν στα χαντάκια, όχι μόνο εκτεθειμένοι στις καιρικές συνθήκες, αλλά και στους κινδύνους που το αντικείμενο της εργασίας τους συνεπάγεται. Εξαιρούνται ως χώρος τα ΗΛΠΑΠ.

Οσο για τα επαγγέλματα, ο κατάλογος είναι τεράστιος. Καθαρίστριες (ένα τεράστιας σημασίας δύρο στους γνωστούς δουλέμπορους), συντηρητές κτιρίων, ζαχαροπλάστες, μάγειροι, κομμωτές και κομμώτριες, οδηγοί ταξί εκτός Αθήνας-Θεσσαλονίκης και άλλες ειδικότητες. Πέρα, όμως, από τις συγκεκριμένες ειδικότητες που απεντάσσονται άμεσα, εκείνο που έχει

■ Αιγαπτος

Η εξέγερση συνεχίζεται

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7 ντάσιοι φωνάζοντας συνθήματα, ενώ οι σειρήνες των ασθενοφόρων και ο μεγάλος αριθμός τραυματισμένων διαδηλωτών έδινε την εικόνα πολεμικής ζώνης. Οι τοίχοι γύρω από την πλατεία ήταν καλυμμένοι με φωτογραφίες από στρατιωτικές φυλακές και μαρτύρων που δολοφονήθηκαν από το στρατό καθώς και πολλές φωτογραφίες σε τοίχους και σημαίες του κρατούμενου αικτιβιστή Άλας Αμπντέλ Φατάχ, του μάρτυρα Μίνα Ντανιέλ και του Αχμέντ Χαράρα, που έχαιρε το ένα μάτι του από σφαίρα στις 28 Γενάρη στην εξέγερση κατά του Μουμπτάρακ και το δεύτερο στις 19

ΚΟΝΤΑ

Τελικά, δεν έγινε τζάμπα μάγκας ο Σαμαράς, όπως διαιρούνταν στα τέλη της περιοδικής εβδομάδας (έτσι το σχολιάσαμε και εμείς). Κουραδόμαγκας αποδείχτηκε τελικά. Υπέγραψε φαρδιά πλατιά ό, τι απαίτησαν οι Γαλλογερμανοί και το μόνο που του έμεινε για να πείσει τους «με τα μυαλά στα κάγκελα» δεξιούς είναι ότι... δεν συνυπέγραψε κοινό κείμενο με τον Παπαδόρεου. Επιχείρημα τόσο γελοίο που δεν αξίζει τον παραμικρό σχολιασμό. Λήγες ώρες μετά την αποστολή της επιστολής, εμφανίστηκε στη Βουλή για να κάνει «πηγαδάκι» με δημοσιογράφους, λέγοντας φασιδότητες. «Με τη σταθερή μας στάση τα πετύχαμε όλα! Η διαπραγμάτευση είναι σαν ένα παιχνίδι επάνω σε σκακιέρα. Κάνεις κινήσεις και περιμένεις την κίνηση του άλλου. Τι θα λεγαν; Σε αυτά που είπα εγώ συμφωνεί και ο Παπαδήμος. Τι θα μου πουν, ότι δεν σας δίνουμε την δηδόση, γιατί δεν υπέγραψες». Και είχε υπογράψει φαρδιά-πλατιά!

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Εκεί που φαινόταν ότι «οι Ευρωπαίοι» χαλάρωσαν και αποδέχτηκαν τις έμμεσες διαβεβαιώσεις ότι η ΝΔ στηρίζει την κυβέρνηση Παπαδήμου και την προγραμματική της βάση, ακολούθησε ένα νέο μπαράζ ιταμών απαιτήσεων, διατυπωμένων ακόμη και από στελέχη όπως ο Γιούνκερ, που ήταν οπαδοί της «χαλάρωσης». Ο Παπαδήμος, σαν πιστό παπαγαλάκι των Βρυξελλών, επανέλαβε τις αξιώσεις τους, μετά τις συναντήσεις που είχε με Μπαρόζο και Γιούνκερ σε Βρυξέλλες και Λουξεμβούργο. Ο Σαμαράς προσπάθησε να ελιχθεί δημοσιοποιώντας επιστολή-δήλωση νομιμοφροσύνης που είχε στείλει στην ηγεσία του ΕΛΚ (Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα) στις 13 Νοέμβρη. Η απάντηση ήταν σαδιστική και αυτή τη φορά ήρθε και διά στόματος Μέρκελ: δεν μας κάνει αυτή η επιστολή, θελουμε όλη. Αν δεν την στείλει ο Σαμαράς, δεν έχει έκτη δόση.

Ετσι, ο Σαμαράς αναγκάστηκε να εξευτελιστεί κι άλλο, συντάσσοντας νέα επιστολή-δήλωση νομιμοφροσύνης, την οποία απέστειλε στους Μπαρόζο (Κομισιόν), Γιούνκερ (Γιούρογκρουπ), Ντράγκι (EKT) και Λαγκάρντ (ΔΝΤ). Η επιστολή διαμορφώθηκε μετά από συνενόηση, όπως άφησαν να διαρρεύσει συνεργάτες του Σαμαρά. Ρόλο ενδιάμεσου λέχτηκε πως έπαιξε ο Δήμας. Η πλάκα είναι πως όπως δημοσιεύτηκε η επιστολή από τη ΝΔ φαίνεται να μην έχει παραλήπτει! Λείπουν δηλαδή τα προκαταρκτικά που έχει κάθε επιστολή (προς τους τάδε και τάδε) καθώς και η προ-

Σκιαμαχία για μια υπογραφή

σφώνηση που επίσης έχει κάθε επιστολή. Γιατί άραγε; Μήπως στα προκαταρκτικά υπάρχει και καμιά άλλη πράγματος, που δεν ήθελαν να μαθευτεί; Εν πάσῃ περιπτώσει, το θέμα έκλεισε, όπως δήλωσε ο καθ' ώλην αρμόδιος, στέλεχος του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών: «Είμαστε χαρούμενοι για την υποστήριξη της αντιπολίτευσης. Ο Σαμαράς νομίζω ότι ήδη έχει υπογράψει επιστολή. Νομίζω πως μπορούμε να προχωρήσουμε. Θα πρέπει να πείσουμε τους υπουργούς να προχωρήσουν στην εκταμίευση της έκτης δόσης». Οι παραλήπτες της επιστολής δεν έκαναν καμιά δήλωση κι ανέθεσαν σε έναν υπαλληλού υπουργείου να ανακοινώσει την ικανοποίησή τους από την επιστολή-δήλωση του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης της ελληνικής Βουλής.

Η γαλάζια προπαγάνδα υποστήριξε πως η επιστολή αυτή επαναλαμβάνει τα ίδια με την επιστολή προς το ΕΛΚ. Ψευτόκια... Η επιστολή έχει μια σημαντικότατη διαφορά, την οποία θα σχολιάσουμε, αφού πρώτα σταθούμε σ' αυτό καθευτικό το γεγονός της δήλωσης νομιμοφροσύνης που υπέγραψε ο Σαμαράς, κάνοντας γαργάρα αυτά που έλεγε περί εθνικής αξιοπρέπειας.

Με την επιστολή-δήλωση ο Σαμαράς πέρασε και επίσημα στο χώρο του μνημονια-

κού μετώπου. Τα περί μη συγκερνησης και μεταβατικής κυβέρνησης Παπαδήμου πήγαν περιπτώπο. «Ο νέος Πρωθυπουργός έχει ήδη δεσμευτεί να εκπληρώσει αυτό το έργο (σ.σ. τη συμφωνία της 26ης Οκτώβρη). Η Νέα Δημοκρατία δεσμεύεται να στηρίξει το νέο Πρωθυπουργό. Η Νέα Δημοκρατία είναι σταθερά προστλαμένη στην επιτυχία της δημοσιονομικής εξυγίανσης και των διαφρωτικών μεταρρυθμίσεων (...). Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει πλήρως τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής, αναφορικά με την εξάλειψη του ελεύθερου και την αντιστροφή της δυναμικής του χρέους. Επίσης υποστηρίζει «εργαλεία» που ήδη εφαρμόζονται (αν και ανεπιτυχώς), και ειδικότερα την περικοπή των δημοσίων δαπανών, την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, τις διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις, το πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης και την αξιοποίηση της ανεκμετάλλευτης ακίνητης δημόσιας περιουσίας».

Τι έμεινε; Τίποτα. Ακόμη και τη λέξη «αναδιαπραγμάτευση», που την είχαν φωμοτύρι ο Σαμαράς και τα στελέχη της ΝΔ, τη διέγραψαν εντελώς από το λεξιλόγιό τους, γιατί τ' αφεντικά δεν θέλουν να την ακούνε. Για την τιμή των όπλων, μόνο για εσωτερική κατανάλωση, ο Σαμαράς αναφέρει: «Πρόθεσή μας είναι να αναδείξουμε αυτά τα

θέματα, μαζί με βιώσμες εναλλακτικές πολιτικές, αυτηρά εντός του πλαισίου που περιγράφεται από το Πρόγραμμα». Τι σημαίνει αυτό; Οι προγράμματα, το νέο Μνημόνιο που θα υπογράψει η συγκυβέρνηση Παπαδήμου, δηλαδή όποτε αποφασίσει ο γερμανογαλλικός άξονας. Ή διαγραφή κάθε αναφοράς σε εκλογές, κατ' απαίτηση του ευρωεπωπού στη Βουλή, θ' αποτελεί το ευαγγέλιο και της δικής του κυβέρνησης, αν και όταν μπορέσει να τη σχηματίσει. Με την τρόικα θα συζητήσει «εναλλακτικές πολιτικές», οι οποίες θα κινούνται αυστρά εντός του πλαισίου του νέου Μνημονίου. Μ' άλλα λόγια, θα πρέπει να έχουν ισοδύναμο δημοσιονομικό αποτελεσμα!

Ποια είναι η αλλαγή από την επιστολή στο ΕΛΚ στην επιστολή-δήλωση στους ηγέτες της ΕΕ, της EKT και του ΔΝΤ; Εφυγε κάθε αναφορά σε εκλογές. Η δικαιολογία που εκ των υστέρων επιστράπευσαν οι επιτελείς του Σαμαρά είναι πραγματικά για γέλια. Οι εκλογές, λένε, είναι δική μας δουλειά και όχι της ΕΕ. Μήπως, όμως, είναι δουλειά του ΕΛΚ; Τότε γιατί ο Σαμαράς έκανε λόγο για «εκλογές στις 19 Φεβρουαρίου 2012», οι οποίες «θα εξομαλύνουν την κατάσταση στην Ελληνική κοινωνία, εκτονώνοντας τις πολιτικές πέσεις και αποτρέποντας σοβαρές κοινωνικές αναταροχές»;

Τα πράγματα είναι απλά. Από το Βερολίνο και το Παρίσι του διαμηνύθηκε να ξεχά-

σει κάθε αναφορά σε εκλογές. Εκλογές θα γίνουν όποτε το επιπρέψει η ολοκλήρωση του προγράμματος της συγκυβέρνησης Παπαδήμου, δηλαδή όποτε αποφασίσει ο γερμανογαλλικός άξονας. Ή διαγραφή κάθε αναφοράς σε εκλογές, κατ' απαίτηση του ευρωεπωπού στη Βουλή, θ' αποτελεί δέσμευση της ΝΔ ότι δεν θα προτάξει το στενό κομματικό συμφέρον της μπροστά από το γενικό συμφέρον της αστικής τάξης.

Αυτό σημαίνει ότι ο γερμανογαλλικός άξονας αναλαμβάνει όχι μόνο την οικονομική, αλλά και την πολιτική διοίκηση στην Ελλάδα, καθορίζοντας ακόμα και το εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι. Ο Παπαδήμεος εκδιώχθηκε κακίνας από την κυβέρνηση (το ίδιο και ο Μπερλουσκόνι) και του Σαμαρά του κόπηκε ο τσαμπουκάς. Αυτό είναι μήνυμα προς όλους, ότι πλέον πρέπει να πέσουν υπογραφές στον άξονα.

ΥΓ: Δεν έχουν καθόλου άδικοι οι Νεοδημοκράτες που βγάζουν καπνούς από τ' αυτιά για τον Βενιζέλο, θεωρώντας ότι δική του είναι η πατρότητα της Εγγραφής, φτάνοντας το τελευταίο διήμερο να δημιουργεί δραματικό κλίμα περί «απώλειας της έκτης δόσης» αν δεν υπογράψει ο Σαμαράς.

Το επόμενο σχέδιο του Μπένι φαίνεται πως είναι να παραμείνει ο Γιωργάκης στο τιμόνι του ΠΑΣΟΚ, για να χρεωθεί αυτός την εκλογική ήττα και ο Μπένι να κληθεί μετά ας σωτήριας της υπό διάλυση παράταξης. Το αν θα το βγει και το δεύτερο σχέδιο μένει να το δούμε. Το πρώτο, πάντως, του βγήκε.

Οι μέντορες της Διαμαντοπούλου

Τα τελευταία χρόνια η αύξηση των διδάκτρων στα αμερικανικά πανεπιστήμια, που κρατούν τα σκήπτρα του επιχειρηματικού μοντέλου, έχουν αυξηθεί κατακόρυφα. Τούτο συμβαίνει όχι μόνο στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά και σ' εκείνα που ανήκουν στη δικαιοδοσία των Πολιτειών. Συγχρόνως, οι φοιτητές έχουν φορτωθεί με αβάστακτα δάνεια, τα οποία καλούνται να αποπληρώσουν όταν αποφοιτήσουν και εργαστούν.

Η κατάσταση αυτή έχει δημιουργήσει τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα στην Αμερική. Ενα από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια, το πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στο Davis, δεν έχει αποφύγει τις συνέπειες της σκληρής «ανταγωνιστικότητας». Η χρηματοδότησή του έχει μειωθεί σημαντικά, ενώ αυξήθηκαν κατά πολύ τα διδάκτρα που επιβάλλει στους φοιτητές του. Οι φοιτητές του, λοιπόν, έχουν σημάντικα καθισμένοι στο οδόστρωμα. Οι μπότσοι πλησίασαν και ψέκασαν στο πρόσωπο με σπρέι πιπεριού τους διαδηλωτές και έπειτα τους απομάκρυναν σέρνοντάς τους από το οδόστρωμα.

Η εντολή για τη βίαιη απομάκρυνση των φοιτητών είχε δοθεί από την ελληνική καταγωγής πρύτανη του πανεπιστήμιου, τη Λίντα Κατέχη. Το γεγ

Οι φοιτητικές εστίες σε λίγο θα αποτελούν παρελθόν

Nα ξεπατώσουν κάθε εναπομείναν ίχνος δημόσιας δωρεάν Παιδείας έχουν βαθεί οι δωσιλογοί της κυβέρνησης. Τούτη τη φορά σειρά έχουν οι φοιτητικές εστίες. Με περισσή βιασύνη τα υπουργεία Παιδείας και Οικονομικών εξέδωσαν τη σχετική KYA (Αρ. ΦΕΚ 2508/4-11-2011, τεύχος Β'), βάσει της οποίας όλες οι αρμοδιότητες, ο εξοπλισμός και το προσωπικό που αφορά στις εστίες μεταφέρεται στα Πανεπιστήμια και τα TEI, τα οποία στενάζουν και ασφυκτιούν υπό το βάρος της άγριας περιοπής των δαπανών.

Το Εθνικό Ιδρυμα Νεότητας, που είχε ως τώρα αναλάβει αυτό το έργο, βάζει λουκέτο μετά την 31η Δεκεμβρίου. Δεδομένου ότι τα πανεπιστημιακά ιδρύματα αδυνατούν να αναλάβουν το κόστος, είναι φανερό ότι βαδίζουμε προς την κατάργηση της δωρεάν στέγασης και σίτισης των φοιτητών, σε μια εποχή μάλιστα που οι οικογένειες των νέων που σπουδάζουν σε όλη την Ελλάδα μακριά από την κατοικία τους, υποφέρουν και μετά βίας επιβιώνουν. Θυμίζουμε ότι όταν είχε θετεί το θέμα πολαιότερα, όταν ψηφίζόταν ο νέος νόμος-πλαίσιο, η Διαμαντοπούλου ισχυρίζόταν με υποκρισία ότι πρόκειται για ενίσχυση του περίφημου «αυτοδιοίκητου» των AEI.

Η λογική είναι ίδια με αυτή της κακόφρημης «αποκέντρωσης». Το κράτος απολλάσσεται από τις υποχρεώσεις του έναντι των πολιτών και τα βάρη, μέσω της μεταφοράς των σχετικών αρμοδιοτήτων στους Δήμους, τα φορτώνονται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι με την επιβολή νέων φρόνων, των λεγόμενων «ανταποδοτικών τελών» (σ.σ. οι μαθητικές εστίες μεταφέρονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση). Επι και τώρα, οι φοιτητές και σπουδαστές θα υποχρεωθούν εντός ολίγου να καταβάλλουν ενοίκιο για τη διαμονή τους στις εστίες, οι οποίες από καιρό τώρα έχουν ήδη εγκαταλειφθεί στην τύχη τους. Από τη μεριά τους τα Πανεπιστήμια δηλώνουν ότι αιφνιδιάστηκαν και ότι δεν έχουν ενημερωθεί. Με ανακοίνωσή της η Πρυτανεία του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου επισημαίνει ότι υπό τις παρούσες συνθήκες είναι αδύνατον να εφαρμοστεί στο ΕΜΠ η KYA, διότι υπάρχει συνεχής απομείωση του Διοικητικού Προσωπικού και δραστική απομείωση των πιστώσεων του Τακτικού Προϋπολογισμού του Ιδρύματος, η οποία εκτιμάται ότι το 2012 θα φτάσει μόλις το 30% των πιστώσεων του 2008.

Η Πρυτανεία εκτιμά επίσης ότι «οι εστίες εγκαταλείπονται από τη σημερινή κυβέρνηση ενώ έχουν ήδη απαξιώθει από όλες τις προηγούμενες, με σημαντικές ποσοτικές και ποιοτικές επιπτώσεις και ελλείψεις στη φοιτητική Μέριμνα, τις οποίες έχει πολλές φορές επισημάνει το Ε.Μ.Π., χωρίς όμως καμία ανταπόκριση».

Θα έχουν την τύχη που τους αξίζει

Οι επίορκοι θα έχουν την τύχη που τους αξίζει. Αυτό διαμηνύουν οι νομιμοποιημένες στη συνειδηση αυτών που παλεύουν να υπερασπίσουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο ενέργειες των φοιτητών κατά καθηγητάδων (ένας εξ αυτών είναι και ο γνωστός και μη εξαιρετέος πρώην πρύτανης Γρυποπολάκης), που έσπευσαν να στελεχώσουν τις επιτροπές της Διαμαντοπούλου, οι οποίες θα οργανώσουν τις διαδικασίες για την εκλογή των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων διοίκησης.

Προς βοήθεια των «προθύμων» καθηγητάδων, που προκλητικά έγραψαν στα παλαιότερα των υποδημάτων τους την απαίτηση σύσσωμης της πανεπιστημιακής κοινότητας να καταργηθεί ο νόμος-πλαίσιο και να στηματιστούν οι επεμβάσεις της υπουργού Παιδείας ως «θεσμική εκτροπή» -και γ' αυτό εισέπραξαν την δίκαιη μήνιν των φοιτητών-, προσέτρεξε το εξωνημένο προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ. Που δεν είχε τίποτε να προσάψει στην κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας για τον ενταφιασμό του δημόσιου Πανεπιστήμιου και το απέραντο μπάχαλο που επιβάλλει σ' αυτό. Που χωρίς αιδώ θεωρεί υπόλογος λόγο-πολύ για το κλίμα «ανοχής» απέναντι στις δυναμικές ενέργειες των φοιτητών την πανεπιστημιακή κοινότητα και τους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Και κουνώντας τους απειλητικά το δάχτυλο (τρομάρα του) τους τονίζει ότι «κεντρικό συστατικό στοιχείο της ακαδημαϊκότητας -και του πανεπιστημιακού ασύλου- αποτελεί το αναφοίρετο δικαίωμα στην ελεύθερη και αβίαστη διατύπωση απόψεων και θέσεων. Πρακτικές προγραφών, συκοφαντιών, εμπρηστικών διακηρύξεων, διαπομπέων με «αφίσες καταζητούμενων» και βίαιων επιθέσεων της όποιας μειοψηφίας ή μη κατά οποιουδήποτε μέσα στα ίδρυματα είναι καταδικαστές, καθότι αντιβαίνουν στην βαθύτερη έννοια του Πανεπιστημίου και την αναιρούν».

Θέλουν να επιβάλλουν την καταπάτηση του πανεπιστημιακού ασύλου

Tην ημέρα μνήμης και τιμής της εξέγερσης του Πολυτεχνείου διάλεξαν οι δυνάμεις καταστολής για να μπουκάρουν στο Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, καταπατώντας το πανεπιστημιακό ασύλο. Προκλητικά σαφές το τρομοκρατικό μήνυμα. Είχε προηγηθεί κι άλλη καταπάτηση του ασύλου, τούτη τη φορά στην Αθήνα, από διμοιρία των MAT και δημοτόμπατσους, που κυνήγησαν και χτύπησαν ανηλεώς μικροπωλητές μετανάστες από το παρκάκι μπροστά από την είσοδο της Νομικής επί της Μασσαλίας ως την είσοδο της Σχολής. Στην επιχείρηση «προεξάρχων» και «επιπτη-

ρητής» (σύμφωνα με την καταγγελία των φοιτητών) ήταν ο φανατικός οπαδός του Μηνημονίου και της «τάξης» δημαρχος Καμίνης, ο οποίος μάλιστα δήλωσε ξεδιάντροπα, μετά την κατάφωρη καταπάτηση του ασύλου και το άνοιγμα των κεφαλιών των μεταναστών, ότι «θα συνεχίσουμε αυτή την πολύ δύσκολη προσπάθεια, ώστε η Αθήνα να έχει την εικόνα που της αξίζει!»

Ασφαλώς και οι μπάτσοι δε λειτουργούν από μόνο τους, ούτε μόνο εν θερμώ. Έχουν εντολές άνωθεν, με «τις πλάτες» της κατάργησης πια του πανεπιστημιακού ασύλου, με βάση το

νόμο έκτρωμα της Διαμαντοπούλου. Όμως, για το φοιτητικό κίνημα, για την πανεπιστημιακή κοινότητα, το άσυλο δεν είναι ποτέ παρελθόν, όπως επιδιώκει να αποδείξει και να επιβάλλει η κυβέρνηση. Ήταν και είναι επίτευγμα σκληρών και κοινωνικών αγώνων. Γ' αυτό και η υπεράσπισή του είναι μόνιμο καθήκον και οι απαντήσεις που πρέπει να δίνονται σε κάθε απότελεσμα κατάργησης του πρέπει να είναι άμεσες και δυναμικές. Η κυβέρνηση και τα μαντρόσκυλά της πρέπει να πάρουν το μήνυμα: no passaran.

Γιούλα Γεσούλη

Θα σερβίρουν το νέο Λύκειο και την εξεταστική καρμανιόλα

Tο υπουργείο Παιδείας ετοιμάζεται να καταθέσει νέο νομοσχέδιο μέσα στο Δεκέμβριο, με το οποίο θα ολοκληρώνονται οι αλλαγές στο «νέο Λύκειο» και θα καθιερώνονται αυτές στο Τεχνολογικό Λύκειο. Πρόκειται για την ολοκλήρωση της δημιουργίας ενός σχολείου της απόλυτης πρώτης εξειδίκευσης, της αφίσης, της υποταγής στο άγος των πανελλαδικών εξετάσεων, με αποτέλεσμα την απώλεια οποιουδήποτε ίχνους «αυτόνομου χορακτήρα», της έντασης της εμπορευματοποίησης της γνώσης και της ιδιωτικοποίησης της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας.

Πρόκειται, όσον αφορά στο Τεχνολογικό Λύκειο, για μια νέα βερσιόν της απάτης που

κολείται «τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση», ώστε από πολύ νωρίς τα παιδιά της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να προσφέρονται στη μοίρα τους, να αποκόβονται από τη σειρά αυτών που επιδιώκουν

την πανεπιστημιακή εκπαίδευση και μέσω αυτής την καλύτερη επαγγελματική αποκατάσταση, έχειλόντας την «πείνα» τους με φανταχτερές «χάντρες» και «καθρεφτάκια». Την ανακοίνωση έκανε η Διαμαντοπούλου, μετά το πέρας της συνάντησης της Διακομματικής Επιτροπής για την Παιδεία, στην οποία πάρισαν μέρος όλα τα κρυφά και φανερά εξαπτέρυγα της μνημονιακής πολιτικής: ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, Δημοκρατική Αριστερά, Δημοκρατική Συμμαχία και Οικολόγοι Πράσινοι. Το νέο εξεταστικό σύστημα, δηλαδή η νέα καρμανιόλα που ετοιμάζεται για το χτυπήμα της ιστορικά διαμορφωμένης ισχυρής τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημια-

κή μόρφωση, θα έρθει με επόμενο νομοσχέδιο, όπως δήλωσε η υπουργός Παιδείας. Ήδη, η «κοινή γνώμη» προετοιμάζεται κατάλληλα με τη γνωστή μέθοδο των διαρροών στα φιλοκυβερνητικά μεγαλεκδοτικά συγκροτήματα. Η νέα συνταγή περιλαμβάνει λιγότερα εξετάζομενα πανελλαδικά μαθήματα, συνυπολογισμό της βαθμολογίας των δύο τελευταίων τάξεων του Λυκείου, εξετάσεις σε διευρυμένη και όχι προκαθορισμένη αυστηρός όλη και καθιέρωση συντελεστών βαρύτητας και βάσεων εισαγωγής από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Κοντολογίς ετοιμάζουν ένα αυστηρότερο σύστημα εισαγωγής και εξετάσεις πολλαπλών ταχυτήτων.

Νέο Λύκειο και ξένες γλώσσες

Tαξινόγλωσσα βιβλία στο Λύκειο θα εξακολουθήσουν να αγοράζονται από την τσέπη των γονιών των μαθητών, ενώ η ξένη γλώσσα θα παραμείνει ως υποχρ

Απατεώνες ευρωλάγνοι

Πόσο θράσος πρέπει να 'χει κάποιος για να σερβίρει φτηνιαρικά φληγαναφήματα σαν μεγαλοφυή οικονομική ανάλυση, προσπαθώντας να τυλίξει με χρυσόσκονη την ίδια πανάρχαια ευρωλαγνεία, με το κουτόχορτο της οποίας ταΐζουν τον ελληνικό λαό εδώ και πολλά χρόνια; Ο λόγος για τον Γιάννη Δραγασάκη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και το άρθρο του στην «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Κυριακής.

Κατά τον Δραγασάκη, «αυτό που ακόμη και δυνάμεις της αριστεράς με ευκολία αποκαλούν 'κρίση του ευρώ', δεν είναι παρά μια κρίση του πολιτικού σχεδίου που το δημιούργησε». Και γιατί το ευρώ διαχωρίζεται από το «πολιτικό σχέδιο που το δημιούργησε»; Τι είναι το ευρώ, κάτι που έπεσε από τον ουρανό και απλώς κάποιοι το διαχειρίστηκαν μ' ένα «πολιτικό σχέδιο», ενώ έπερπετε να το διαχειριστούν με κάποιο άλλο; Ενα διακύβευμα ήταν και είναι το ευρώ και όχι ένα νόμιμα, όπως όλα τα υπόλοιπα νομίσματα;

Βέβαια, όποιος κατέχει έστω και φήγματα πολιτικής οικονομίας (πόσο μάλλον μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας, όπως διατίνεται ότι κατέχει ο Δραγασάκης) γνωρίζει ότι δεν έχουμε κρίση του ευρώ, αλλά κρίση των καπιταλιστικών οικονομιών της ζώνης του ευρώ, η οποία εκδηλώνεται (και) ως κρίση του ευρώ. Και εκδηλώνεται ιδιαίτερα ως κρίση του ευρωνομίσμα-

τος, περισσότερο απ' όσο η κρίση του αμερικανικού καπιταλισμού εκδηλώνεται ως κρίση του δολαρίου ή του βρετανικού καπιταλισμού ως κρίση της στερλίνας, λόγω των εγγενών αντιφάσεων και αδυναμιών που περικλείονται στο ευρώ (ενιαίο νόμισμα μιας σειράς καπιταλιστικών οικονομιών, οι οποίες «δέρνονται» από την ανισόμετρη ανάπτυξη του καπιταλισμού). Περιορίζοντας την κρίση στο νόμισμα και –πολύ περισσότερο– στις πολιτικές διαχείρισής του, απολλάσσεις τον καπιταλισμό από την «ευθύνη» του για τις κρίσεις. Σύμφωνα με προσεγγίσεις οικονομολόγων-σαλτιμπάγων όπως ο Δραγασάκης, οι κρίσεις δεν είναι αναπόφευκτες στον καπιταλισμό, εγγενείς με την ίδια την ουσία αυτού του τρόπου παραγωγής, αλλά αποτέλεσμα των «πολιτικών σχεδίων», των πολιτικών διαχείρισης.

Τι φταίει στο κατά Δραγασάκη

«πολιτικό σχέδιο» δημιουργίας του ευρώ; «Αν έγκαιρα εξόπλιζαν το ευρώ με έναν κοινό μηχανισμό δανεισμού, μέσω ευρωαρμόλογων, αν έστω και τώρα έδιναν στην EKT τη δυνατότητα να λειτουργεί ως δανειστής ύστατης ανάγκης, αν τολμούσαν να επιβάλλουν κοινούς ευρωπαϊκούς φόρους στον πλούτο, για να χρηματοδοτήσουν πολιτικές απασχόλησης και πραγματικής σύγκλισης, τότε, ακόμη και τώρα, η κρίση θα μπορούσε να έχει τεθεί υπό ελεγχο».

Μια διαφορετική πολιτική διαχείρισης, με κλασικά διαχειριστικά μέσα όπως η έκδοση ομολόγων και η ρυθμιστική παρέμβαση της κεντρικής τράπεζας (πολιτική την οποία προτείνουν δειλά-δειλά, πλέον, ακόμη και θεσμοί παράγοντες της ΕΕ, όπως ο Μπαρόζο), πασπαλισμένη με ολήγη ρεφορμιστική χρυσόσκονη (κοινοί ευρωπαϊκοί φόροι στον πλούτο για τη χρηματοδότηση πολιτικών απασχόλησης), μοστράρεται σαν εναλλακτική πρόταση, βιώσιμη μάλιστα, χωρίς να θίγονται τα ιερά και τα όσια του καπιταλισμού. Μια πολιτική σχετικής νομιματικής σταθερότητας, όμως, δεν έχει ανάγκη απ' αυτή τη ρεφορμιστική χρυσόσκονη. Για παράδειγμα, το δολάριο και η στερλίνα είναι νομίσματα πιο σταθερά από το ευρώ, χωρίς να ασκηθεί κανένας είδους κείνσιανή πολιτική. Είναι πιο σταθερά γιατί δεν υπονομεύονται από τον ενδοϋπεριαλιστικό ανταγωνισμό στη βάση τους, αφού «εκφράζουν» μια συγκροτημένη καπιταλιστική οικονομία και όχι ένα σύνολο ανταγωνιζόμενων οικονομιών, όπως συμβαίνει με το ευρώ.

«Για τον κόσμο της εργασίας και τους λαούς της Ευρώπης το θέμα δεν είναι η εθνική αναδίπλωση (...) αλλά η επανίδρυση της Ευρώπης στη βάση της αλληλεγγύης», αποφθέγγεται... οραματικό ο Δραγασάκης. Της αλληλεγγύης μεταξύ ποιων; Μεταξύ πλούσιων και φτωχών, μεταξύ καπιταλιστών και εργατών; Ο καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο μπορεί να υπάρξει μόνο στη βρόμικη προπαγάνδα διάφορων οιστών ρεφορμιστών. Στην πραγματική ζωή, όπως ειδαμε, η ισχυροποίηση ενός νομίσματος κάθε άλλο παρά πολιτική κοινωνικής αλληλεγγύης απαιτεί (βλέπε και το διεθνώς ανατιμημένο κινέζικο γουάν που έχει στη βάση του την πιο άγρια εικετάλευση και κοινωνική βαρβαρότητα). Άλληλεγγύη, μήπως, μεταξύ

των κρατών; Εδώ πια ξεπερνάμε κάθε όριο αντιεπιστημονισμού, άλλα και πολιτικής παλιανθρωπιάς. Είναι δυνατόν ο καπιταλισμός ν' αρνηθεί τον εαυτό του; Είναι δυνατόν οι ιμπεριαλιστικές χώρες να μην εκμεταλλεύονται τις εξαρτημένες; Είναι δυνατόν τα μονοπάλια να μην ανταγωνίζονται για το μοίρασμα σφαιριών τοποθέτησης κεφαλαίου, απομονώσης πρώτων υλών και εξαγωγής εμπορευμάτων και οι ιμπεριολιστικές χώρες να μην ανταγωνίζονται για το μοίρασμα και ξαναμοίρασμα των σφαιρών επιρροής;

Και για να το καταλάβει ακόμη και ο πλέον αδαίς και προπαντός εκείνοι που απηυδισμένοι από τη βαρβαρότητα την ταυτίζουν με την ένταξη στην ΕΕ και τη συμμετοχή στο ευρώ, ο Δραγασάκης προειδοποιεί εν κατακλειδί: «Το θέμα δεν είναι να επιλέξουμε ανάμεσα σε ένα ευρώ της κοινωνικής δυστυχίας και σε μια δραχμή της κοινωνικής συμφοράς, αλλά να δημιουργήσουμε τους όρους για την ανασύνταξη της κοινωνίας και την ουσιαστική επανένταξη στις ευρωπαϊκές εξελίξεις, από τις οποίες επί της ουσίας έχουμε αποκοπή, με όρους ουσιαστικής δημοκρατίας, πλήρους απασχόλησης, κοινωνικής δικαιοσύνης, εθνικής αξιοπρέπειας και ισότιμης συνεργασίας (...). Μια οργανωμένη ρήξη με τις κυριαρχείς πολιτικές χωρίς αποκοπή από το ευρωπαϊκό πλαίσιο, μαζί με τους λαούς της Ευρώπης, είναι η μόνη ορατή προοπτική, και θα περίμενε κανένα να είναι ήδη κοινός στόχος όλης της αριστεράς, σε Ελλάδα και Ευρώπη».

Ολη η προσπάθεια του αρθρογράφου έγκειται σε τούτο: να μην ξεθωριάσει η ευρωλαγνεία. Την ώρα που οι όλοι εκβιάζουν (ευρώ ή βαρβαρότητα), οι Δραγασάκηδες λειτουργούν σαν πολιτικοί παπάδες προσφέροντας στο λαό το όπιο μιας Ευρωένωσης που θα λειτουργεί υπέρ των λαών της και όχι υπέρ των κεφαλαιοκρατών. Στο λόγο αυτών των πολιτικών απατεώνων η πολιτική εξουσία είναι κάτι υπεράνω τάξεων. Μπορεί να έχει καπιταλισμό και ταυτόχρονα μια φιλολαϊκή εξουσία που θα βάλει τα δυο πόδια των καπιταλιστών σ' ένα παπούτσι. Την ώρα που ο γαλλογερμανικός άξονας και οι υπόλιτοί του στις Βρυξέλλες υποβάλλουν σε εξευτελισμούς και ταπεινώσεις το πολιτικό προσωπικό της Ελλάδας, οι Δραγασάκηδες προσπαθούν να μαζέψουν πιστούς στη θρησκεία της ευρωλαγνείας, οι οποίοι αντί για την ανατροπή του καπιταλισμού θ' αγωνίζονται για «την αλληλεγγύη των πολιτικών συσχετισμών στην Ευρώπη και στην κάθε χώρα έχωριστά», παραμένοντας πάντοτε αγνοί, δηλαδή υποταγμένοι στην αστική νομιμότητα, όπως ακριβώς οι πιστοί των θεολογικών θρησκειών παραμένουν αγνοί, υπομένοντας τα πάντα, προκειμένου να κερδίσουν την ουράνια βασιλεία.

Ενας συνάδελφος του Βενιζέλου στην κυβέρνηση, ο Χρυσοχοΐδης, ο οποίος προσπαθεί να δείξει δήθεν αποστασιοποιημένος από την οικονομική πολιτική, για να στηρίξει την... προεκλογική του εκστρατεία για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο χαρακτήρισε «μια τρύπα στο νερό» το στόχο για χρέος 120% του ΑΕΠ το 2020, αλλά επιβεβαίωσε σαφέστατα ότι οι τραπεζίτες ζητούν εξωφρενικά τοκογλυφικά επιτόκια για την Ελλάδα αλλά στη Φρανκφούρτη;

Επειδή το ψέμα έχει κοντά ποδάρια, δεν θ' αργήσει η μέρα που θα αποκαλυφθούν και τα νέα ψέματα του Βενιζέλου.

Ψέμα πάνω στο ψέμα

Ρωτήθηκε ο Βενιζέλος, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε αμέσως μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού, πώς γνωρίζει ποια θα είναι η ωφέλεια στο επίπεδο των τόκων από το PSI και την περιέλαβε στον προϋπολογισμό, όταν η διαπραγμάτευση με τους ιδιώτες κατόχους ελληνικών ομολόγων ακόμα δεν έχει αρχίσει. Απάντησε παραπέμποντας στην απόφαση της 26ης Οκτώβρη, σημειώνοντας με νόημα ότι ο προϋπολογισμός καταρτίστηκε σε συμφωνία με την τρόικα.

Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που η τρόικα συμφωνεί στο μπολαμούτισμα του προϋπολογισμού. Αυτό γίνεται συνέχεια. Βάζουν νούμερα βάσει «προβλέψεων», οι οποίες διαφέύγουν πάνω στο τρίμηνο, και τις οποίες στη συνέχεια ολλάζουν, αναθεωρώντας τον προϋπολογισμό. Οπως και άλλες φορές έχουμε γράψει, ο κρατικός προϋπολογισμός έχει καταντήσει ένα κωλόχαρτο που το ψηφίζουν επειδή είναι συνταγματικά υποχρεωμένο να το ψηφίσουν. Επομένως, εάν ναυαγήσει και το PSI+, όπως προβλέπουν πάρα πολλοί μέσα στο αστικό στρατόπεδο, δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα να αναθεωρήσουν τον προϋπολογισμό για μια αικόνη φορά.

Ξέρετε ποιο θα είναι το επιτόκιο των νέων ο

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Παράξενες μέρες, κολοβωμένες ζώες, παράξενοι καιροί... Η όποια οργή φαντάζει σαν κύμα που σβήνει αδέστο, ανίκανο ν' αλλάξει τον καιρό, ανύπαρκτο δαρρεῖς σε μια ερημική παραλία...

«Σου είπα κι άλλη φορά για το κόμμα σου: Οταν κανείς αγωνίζεται ενάντια στα λάθη και τη στραβή γραμμή της ηγεσίας, δεν αγωνίζεται για το κακό αλλά για το καλό του κόμματος. Εγώ πάντως δεν πρόκειται να παραδώσω τα όπλα, θα συνέχιω μέχρι το τέλος τον αγώνα που άφησα μισό. Κι ούτε στην Αθήνα θα κατέβω για να κάνω τον πρόεδρο των εφεδροελαστιών όπως με διόρισαν –από τα Τρίκαλα ακόμα– ο Ιωαννίδης με το Σιάντο, για να πάω να καταγράψω τους διωγμούς, τους εξευτελισμούς και τις ντροπές των Ελασιτών, οι οποίες δ' αρχίσουν μετά την παράδοση των όπλων» (Αρης Βελουχώπης προς τον αντάρτη Περικλή Χουλιάρα λίγες μέρες μετά τη Βάρκιζα).

Ας κάνουμε και ένα... ρομαντικό περίπατο στα χρόνια. Ήταν 27 Νοέμβρη του 1925 όταν η δικτατορία του Πάγκαλου εκτελούσε σε δημόσιο απαγχονισμό τους καταχραστές του δημοσίου Δρακάκο και Ζαφειρόπουλο, αφού «μαζί τα φάγανε» όπως λέει και ο με πολιτικά αντιδιαμετρικές ίδεες εγγονός. Την ίδια μέρα του 1951 καθαιρείται από την Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ ο Γιάννης Ιωαννίδης και ανακοινώνεται από την ίδια ότι ο Νίκος Πλουμπίδης «είναι πράκτορας της ασφαλείας»... Στις 28 Νοέμβρη του 1925 (επόμενη μέρα των παραπάνω εκτελέσεων, αν δεν το προσέξετε) παύονται των καθηκόντων τους οι Δημήτρης Γληνός και Αλέξανδρος Δελμούζος, γιατί η διδασκαλία τους κρίνεται «επιβλαβής για το έδνος». Την ίδια μέρα του 1971 δολοφονείται στο Κάρο ο πρωθυπουργός της Ιορδανίας Γιασφί Ταλ, από μέλος της οργάνωσης «Μαύρος Σεπτέμβρης». Στις 29 Νοέμβρη του 1947 φτάνει το τέλος της βρετανικής κυριαρχίας στην Παλαιστίνη. Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ψηφίζει τον διαιμελισμό της σε εβραϊκή και αραβική ζώνη, ένα χρόνο πριν από την –προδιαγραφόμενη– ιδρυση του κράτους του Ισραήλ. Την πρώτη μέρα του Δεκέμβρη του 1893 ο Χαρίλαος Τρικούπης ανακοινώνει στη Βουλή «δυστυχώς επωχεύσαμε» (τι πρωτότυπο!). Στις 2 Δεκέμβρη του 1902 οι Βουλευτές Λεβίδης, Σμολένσκι και Βεστενίτης επιλέγουν στη Βουλή τα καθίσματα του άκρου της αριστερής πέρυγας και ονομάζουν την ανεξάρτητη ομάδα τους «Ακρά Αριστερά». Στις 2 Δεκέμβρη του 1992 συλλαμβάνεται ο Γιώργος Μπαλάφας και την ίδια μέρα του 1997 αδωνώνεται για τη δολοφονία του εισαγγελέα Θεοφανόπουλου. 2 Δεκέμβρη (2001) ήταν και όταν συνοριοφύλακες πυροβόλησαν εναντίον δύο νεαρών Αλβανών σε παραμεθόριο χωρίο της Θεσπρωτίας, σκοτώνοντας τον ένα. Στις 3 Δεκέμβρη του 1943 ο Σιάντος αναλαμβάνει πολιτικός αντιπρόσωπος του ΕΑΜ στο γενικό στρατηγείο του ΕΛΑΣ και στις 3 Δεκέμβρη του 1984 συμβαίνει το μεγάλο δυστύχημα στο εργοστάσιο της Union Carbide (UCAR) στο Βιράπα της Ινδίας, αφήνοντας πίσω του δέκα χιλιάδες νεκρούς και τριακόσιες χιλιάδες τραυματίες. Την ίδια ακριβώς μέρα, ο νυν Πρόεδρος της Δημοκρατίας γινόταν ο πρώτος έλληνας υπουργός Εξωτερικών που επισκέπτόταν τα Τίρανα από το 1944. Τέλος, στις 3 Δεκέμβρη του 1936 σημειώνονται άγριες συμπλοκές μεταξύ της CNT και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ισπανίας και την επόμενη μέρα η CNT εισέρχεται στην κυβέρνηση με τα υπουργεία Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Υγείας και Βιομηχανίας.

Βρωμάει η πραγματικότητα, μα βρωμάει και το γιατάκι μας, πονάει η ράχη και τα μέλι από τη συνεχή κατάλισθη... Παρακολουθούμε τους πιο απίδανους τύπους, ασχολούμαστε με δλιβερά σκιάχτρα και ιστορικά υποκείμενα [αντικείμενα] όταν ακριβέστερος και επαρκέστερος προσδιορισμός] που υπό κανονικές περιστάσεις δα χρησίμευαν μόνο ως πτυελοδοχεία σε εισόδους μουσειακών ανακτόρων. Νανούριζαμαστε με παραμύθια και παραδίνομαστε σε παραδοσιακά άσματα του τύπου «ο γερο-Δήμος πέθανε, ο παπα-Δήμος πάει» ή σε νεότερα όπως «εγώ δεν ήμουνα Μπεγλίτης, Μπεγλίτη μ' έκανες εσύνεύ» ή «Μάκη Βορίδη είσαι μεγάλη αρχή ήδη». Το hit «τζουτζούκα» ενώ χρόνια τώρα οι «Καρά» και οι «Παπά» ρυθμίζουν τις τύχες μας την ώρα που δεν μπορούν ούτε τα οίκου τους να τακτοποιήσουν. Δε γαλέγω...

Αγανακτισμένοι όλοι μα «φοιραίοι κι άβουλοι αντάμα», προσμένουμε κανένα δάμα στέλνοντας βιντεάκια και ειδήσεις ο ένας στον άλλο κι ελπίζοντας να εξοργιστεί εκείνος πρώτος!... «Κλεισμένος στο μικρό μου ρετίρε / αντίσταση με video και πουρέ», όπως προφύτεψε και ο Τζιμάκος... Και η κατρακύλα μας, η ξεφτήλα μας, δεν έχει τέλος...

Κοκκινοσκουφίτσα

■ άνη συνεδρίαση

Δευτέρα, 21.11.2011

Το αναμενόμενο «άλμα» έγινε. Άλλα σύντομα δίκες για υποθέσεις ένοπλης επαναστατικής πλάτης, οι οποίες βαφτίζονται «υποθέσεις τρομοκρατίας». Οι σεναριογράφοι της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας αναγορεύονται σε βασικό αποδεικτικό μέσο. Σε μάρτυρες-αυθεντία, από τις καταθέσεις των οποίων θα νομιμοποιηθεί η δίκη. Η πορεία της και, φυσικά, η απόφαση.

Οπως είχαμε σημειώσει στο προηγούμενο ρεπορτάζ, προγματοποιείται μια στροφή σε σχέση με τις δίκες της 17Ν και του ΕΛΑ. Σε εκείνες τις δίκες, με τις οποίες το σύστημα ξεκαθάριζε τους λογιασμούς του με την πρώτη γενιά των οργανώσεων του ένοπλου, κράτησαν μακριά από τα φύτα της δημοσιότητας τους ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής. Δεν τους έφεραν στις δίκες ως μάρτυρες, με το επιτχείριμα ότι είχαν ασκήσει προανακριτικά καθήκοντα και επομένων περιλαμβάνονταν στις απαγορεύσεις του άρθρου 211Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Την τακτική τους σε εκείνες τις δίκες την υποστήριζαν με όλα «αποδεικτικά μέσα», όπως οι «κομολογίες», οι καταθέσεις των μετανοημένων-συνεργαζόμενων, τα «αρχεία Στάζη», κάποιοι ψευδομάρτυρες. Επειδή στη δίκη του ΕΛΑ τα «στοιχεία» αυτά δεν άντεξαν και φτάσαμε τελικά στην αθώωση όλων των κατηγορούμενων (ακόμη και του Χρήστου Τσιγαρίδα, που είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στην οργάνωση), αποφάσισαν από εδώ και τέρα να ρίχνουν στη δικαιοτική μάχη τα γκεσέμια της Αντιτρομοκρατικής (και όχι απλούς ασφαλίτες), ώστε με τα σενάρια τους να καθορίζουν το πλαίσιο της δίκης και να προσφέρουν στα τρομοδικεία τις «αποδείξεις» που χρειάζονται για να οδηγούνται στις προσπορασμένες καταδίκες.

Αν μη τι άλλο, μ' αυτό ομολογούν την απουσία προγματικών αποδείξεων, την οποία προσπαθούν να καλύψουν μέσω των σεναριογράφων. Από την άλλη, όμως, με την πρωτοφανή στα νομολογιακά χρονικά της χώρας απόφαση που πήρε σήμερα το τρομοδικείο της «υπόθεσης ΕΑ», εγκαινιάζεται μια νέα εποχή σ' αυτές τις μεγάλες πολιτικές δίκες. Μια εποχή κατά την οποία θα δικάζουν στην ουσία οι ασφαλίτες και ο λόγος τους θα θεωρείται «απόλυτη αλήθεια». Η αστική Δικαιοσύνη πετάει το φερετζέ των δικονομικών εγγυήσεων και προβάλλει με την ημέρα της προανακριτικής (και όχι απλούς ασφαλίτες), ώστε με τα σενάρια τους να καθορίζουν το πλαίσιο της δίκης και να προσφέρουν στα τρομοδικεία τις «αποδείξεις» που χρειάζονται για να οδηγούνται στις προσπορασμένες καταδίκες.

Το δικαστικό της εισαγγελικής πρότασης, επεσήμανε η συνήγορος, επιβεβαιώνει το ότι ο Παπαθανασάκης πρέπει να εξαιρεθεί από μάρτυρα. Εδώ δεν έχουμε έναν από τους προανακριτικούς υπαλλήλους, αλλά τον συντονιστή τους, όπως είπε ο εισαγγελέας. Η υπόθεση έφτασε αυτεπαγγελτώς στο Α' Τμήμα Εσωτερικής Ασφαλείας της ΔΑΕΕΒ και ο Παπαθανασάκης χειρίστηκε το προανακριτικό υλικό και έκανε και όλες τις υπόλοιπες ανακριτικές πράξεις, επειδή αυτός ήταν ο ρόλος του. Η άρση του απορρήτου των τηλεφωνικών συνδιολέξεων διατάσσεται από τον εισαγγελέα, προϋποθέτει όμως ότι κάποιος τη ζητά και το αίτημα, που το υποβάλλει ο Παπαθανασάκης, είναι μέρος αυτής της ειδικής ανακριτικής πράξης. Το διότι ισχύει και για τις παραρργαλέες στα εργαστήρια της Ασφαλείας. Ο Παπαθανασάκης διεξήγαγε ανακριτικό έργο, η συνήγορος έθεσε το ερώτημα: Θεωρούμε ως ανακριτικό έργο το να γράφει μια γραμματείας μια κατάθεση και όχι την προώθηση, την επεξεργασία και την αξιολόγηση όλης της προανάκρισης; Αν γίνει δεκτή η εισαγγελική πρόταση, κατέληξε, δικονομικά θα έχουμε μια βίαιη απογύμνωση, ώστε να έρχονται σ' αυτές τις δίκες οι ανακριτικοί υπαλλήλοι και να παρουσιάζουν αφηγούμενοι αυτό που οι δικαστές θα καταθέσουν.

Ο Δημήτρης Κατσαρής υπενθύμισε ότι η αιτιολογική βάση του 211Α δεν αφορά την προστασία του κατηγορούμενου, αλλά την προστασία του δικαιοστήριου από προκατειλημμένους μάρτυρες, ώστε μόνο βάσει νομίμως συλλεγέντων στοιχείων και χωρίς επιρροή από προκατειλημμένους μάρτυρες να φτάσει σε απροκαταληπτή κρίση. Μην κρύβομαστε πώς από το δάχτυλό μας, κατέληξε. Αν δεχτούμε τον Παπαθανασάκη, τότε πρέπει να κ

Διακοσμητικό όργανο η ΑΔΑΕ

«Η αρχή είναι δύσκολο να ελέγχει την ΕΥΠ γιατί δεν διαθέτει τις δυνατότητες να το κάνει. Επειδή, όμως, κάτι είχε ακουστεί, επισκεφθήκαμε την ΕΥΠ. Μας έδειξε ένα βαλιτσάκι που είχε εκεί (...) Ψάχνει, λοιπόν, το βαλιτσάκι που βρήκαμε εκεί, καθώς και τον σκληρό δίσκο στο βαλιτσάκι, αλλά δεν είδαμε τίποτα, πάρολο που κάνωμε και άλλες δύο επισκέψεις αργότερα στον χώρο της ΕΥΠ. Επαναλαμβάνω ότι δεν μπορεί η ΑΔΑΕ με αυτές τις δυνατότητες που διαθέτει τώρα, να κάνει ουσιαστικό έλεγχο της ΕΥΠ. Με ποιον τρόπο; Πού είναι εγκατεστημένη η ΕΥΠ; Είναι τα γραφεία αυτά που επισκεφθήκαμε μόνο, ή υπάρχει πουθενά άλλο και κάτι άλλο που δεν το γνωρίζουμε;».

Αυτά δήλωσε, μεταξύ άλλων, ο πρόεδρος της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) Ανδρέας Λαμπτρινόπουλος, ενημερώνοντας την αρμόδια επιτροπή της Βουλής για την εξαμηνιαία έκθεση της Αρχής. Ομολόγησε, δηλαδή, ότι η ΑΔΑΕ δεν είναι παρά ένα διακοσμητικό όργανο που δεν μπορεί να ελέγχει τις μυστικές υπηρεσίες και να διασφαλίσει το απόρρητο των επικοινωνιών. Και δε θα μπορούσε να συμβεί διαφορετικά. Οι διάφορες Αρχές είναι μια δημοκρατική βιτρίνα, που έχουν καθιερώσει τα αστικά καθεστώτα τις τελευταίες δεκαετίες. Πώσα από τη βιτρίνα οι μηχανισμοί κάνουν ανενόχλητα τη δουλειά τους.

ΥΓ: Ο πρόεδρος της ΑΔΑΕ απεκάλυψε, ακόμη, ότι έχουν υπερδιπλασιαστεί οι εισαγγελικές αποφάσεις για άρση του απορρήτου των επικοινωνιών. Φανταστείτε τι γίνεται από τις εκτός κάθε ελέγχου μυστικές υπηρεσίες χωρίς να προηγηθεί εισαγγελική παραγγελία.

■ Σκοπός η σύλληψη και η φυλάκιση

Στήνουν παγίδα στους αιτούντες άσυλο

Στις αρχές Οκτώβρη, το υπουργείο Προ Πολιτικών «Έκτακτη Ανακοίνωση σχετικά με την ανανέωση Ροζ Καρτών Αιτούντων Ασύλου», η οποία έλεγε τα εξής: «Καλούνται οι αλλοδαποί αιτούντες άσυλο, οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους Ροζ Κάρτα, η οποία έχει λήξει από τον Ιούνιο του 2009, να προσέλθουν στην Υπηρεσία μας [στις αρμόδιες Υπηρεσίες Παραλαβής και Εξέτασης αιτημάτων ασύλου] μέσα σε χρονικό διάστημα (2) μηνών από την ημερομηνία που δημοσιεύεται η παρούσα ανακοίνωση (δηλαδή, από 5 Οκτωβρίου 2011 έως και 5 Δεκεμβρίου 2011), προκειμένου να ανανεώσουν την κάρτα τους. Σε περίπτωση που δεν προσέλθουν μέσα στην προθεσμία αυτή, η εξέταση της υπόθεσης θα διακοπεί και η αίτησή τους θα μπει στο αρχείο».

Με την ανακοίνωση αυτή στήνεται παγίδα σε μια κατηγορία πολιτικών προσφύγων, με στόχο τη σύλληψη τους και το κλείσιμό τους στα καινούργια κέντρα κράτησης που ετοιμάζουν. Γ' αυτό και πρέπει να γίνει πλατιά ενημέρωση των προσφύγων γι' αυτό τον κίνδυνο.

Επιπλέον, κανένας πόνος την κυβέρνηση για εκείνους που έχουν κάνει αίτηση για άσυλο και η ροζ κάρτα τους (πρόκειται για ένα προσωρινό δελτίο αιτούντος άσυλο, το οποίο ανανεώνεται ανά τακτά χρονικά διάστηματα, μέχρις ότου εξέταστε τελεστικά το αίτημα για χορήγηση ασύλου που έχει υποβάλει ο πρόσφυγας) έχει λήξει από τον Ιούνιο του 2009 και θέλει να τους την ανανεώσει; Θα ανανεώσει μήπως όλες τις ροζ κάρτες που έχουν λήξει και που οι κάποιοι τους, για κάποιον λόγο, δεν πήγαν να τις ανανεώσουν μόνο τους; Τι νόημα έχει η προειδοποίηση ότι η εξέταση της υπόθεσής τους θα διακοπεί, όταν ξέρουν πολύ καλά (από τα αρχεία τους) ότι πάρα πολλές υπόθεσεις έχουν ήδη πάει στο αρχείο, επειδή οι πρόσφυγες έχουν πάρει απόρριψη σε πρώτο βαθμό και δεν έχουν κάνει προσφυγή (γιατί δεν το ήξεραν); Απλά, ρίχνουν το δόλωμα της δήθεν ανανέωσης, για να κάνουν «ανέξιδες» συλλήψεις. Πρέπει, τέλος, να σημειωθεί, ότι όλ' αυτά τα χρόνια ελάχιστοι είναι οι πρόσφυγες που πήραν άσυλο. Οι ροζ κάρτες

που ανανεώνονται από χρόνια είναι μια μεθόδευση για να εκτονώνουν την κατάσταση. Τώρα, όμως, έχουν αποφασίσει να προχωρήσουν σε πιο σκληρή κατασταλτική πολιτική και απέναντι στους αιτούντες άσυλο.

Υπάρχει μια κατηγορία προσφύγων (δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τον αριθμό ούτε κατά προσέγγιση), οι οποίοι έχουν κριθεί σε πρώτο βαθμό και η αίτησή τους έχει απορριφθεί. Επειδή κανένας δεν τους ενημέρωνε ότι έχουν το δικαίωμα να προσφύγουν στην αρμόδια επιτροπή για να κριθεί το αίτημά τους σε δεύτερο βαθμό, έχουν δικαίωμα να κάνουν προσφυγή. Αν αυτό συμβεί, η προθεσμία μερικές φορές δεν θα διαθέτει πάντα την προθεσμία της ζωής τους. Σκοπός της κυβέρνησης είναι να κάνει αβίωτη τη ζωή όσων κλειστούν σ' αυτά τα στρατόπεδα, ώστε να δεχτούν την «εθελοντική» απέλαση. Να τους βάλουν, δηλαδή, σε ένα εμπορικό αεροπλάνο και να τους στείλουν στις χώρες κατασχώσης τους, όπως έγινε την περούσμένη Δευτέρα με μερικές δεκάδες Αφριγκών και Μαροκινών.

Γράφουμε αυτό το σημείωμα για να ενημερωθούν όλοι οι πρόσφυγες που το αίτημά τους έχει απορριφθεί στον πρώτο βαθμό και δεν έχουν κάνει προσφυγή, ότι αν εμφανιστούν στις αστυνομικές υπηρεσίες, όχι μόνο δεν θα πάρουν ανανεωμένη ροζ κάρτα, αλλά θα συλληφθούν. Αν η κυβέρνηση ήθελε να βοηθήσει τους πρόσφυγες, τότε θα ανακοίνωνε ότι όλοι όσοι δεν έχουν κάνει προσφυγή για να κριθεί το αίτημά τους σε δεύτερο βαθμό έχουν δικαίωμα να τα κάνουν τώρα και, φυσικά, ν' ανανεώσουν τις ροζ κάρτες τους μέχρι να κριθεί το αίτημά τους. Αυτό πρέπει να απαιτήσουμε ως άμεσο μέτρο, χωρίς ποτέ να ξεχνάμε το πάριο αίτημα για χορήγηση ασύλου σε όλους τους πρόσφυγες και άδειας παραμονής σε όλους τους οικονομικούς μετανάστες.

Ζόμαστε τίποτε άλλο. Θα φωνάζουμε δυο-τρεις αξιωματούχους της Αντιτρομοκρατικής και έναν της ΚΥΠ και θα μας τα λένε όλα. Ο Μαζιώτης, συνέχισε ο συνήγορος, σας είπε να φωνάξετε τους υπουργούς, για να σας πουν αυτοί τι τους έλεγαν οι υφιστάμενοί τους. Γιατί δεν τους φωνάζετε; Οι αρμόδιοι των Υπηρεσιών είναι οι κύριοι ανακριτικοί υπόλληλοι, ως συντονιστές. Τι θα πείτε εσείς; Για να το λέει ο υποδιευθυντής που έκανε την προνάρκιση και έχει κάνει τόσο καλή δουλειά, δίκιο θα έχει. Ας ρίξουμε, λοιπόν, και 15 χρόνια στον Σαράντο. Ετσι, θα κάνετε την υπέρβαση και θα πάτε στο κατασταλτικό μοντέλο. Ποια τηλέφωνα άνοιξαν; Αυτά που ζήτησε ο Παπαθανασάκης. Αντί να φωνάξουμε αυτόν που άκουγε τα τηλέφωνα, φωνάζουμε αυτόν που έδωσε την εντολή ν' ανοίξουν. Ας μην κάνουμε πτώση δεκτή (κατ' ανάγκη). Η δίκη διακόπηκε για τη Δευτέρα 28 Νοέμβρη, στις 9 το πρωί, οπότε αναμένεται να καταθέσει ως πρώτος μάρτυρας ο σεναριογράφος της Αντιτρομοκρατικής, ο προϊστάμενος του Α' Τμήματος «Εσωτερικής Τρομοκρατίας», αστυνομικός υποδιευθυντής Κωνσταντίνος Παπαθανασάκης.

ανακοίνωση την απόρριψη και αυτής της ένστασης, με το αιτιολογικό ότι ο Παπαθανασάκης άσκησε τα συνήθη υπηρεσιακά του καθήκοντα (sic!) και δεν έκανε ανακριτικές πράξεις! Το «άλμα» είχε συντελεστεί. Παρήχθη -επιτέλους!- η νομολογία που τόσο ανάγκη έχει ο διωκτικός μηχανισμός, για να καθορίζει αυτός -και μόνον αυτός- πτώτε και ποιος θα στέλνει στα τρομοδικεία για στηρίζοντας τις εποιμένες υποθέσεις.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Με απευθείας ανάθεση δίνουμε σήμερα την πένα μας αλλού, γυρνώντας τον χρόνο 86 χρόνια πίσω. Η απολογία του Νίκου Καζαντζάκη στην ανακριτική του Ηρακλείου δημοσιεύτηκε τη Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου 1925 και μεταφέρουμε ένα... συμπιεσμένο -λόγω χώρου- τμήμα της:

«Πιστεύω ότι το σύγχρονο αστικόν καθεστώτη ανίκανον να ρυθμίσει τας συγχρόνους ανάγκας και ανησυχίας του κοινωνικού συνόλου. Οικονομικώς: Στηρίζεται εις την άνισον κατανομήν του πλούτου, εις την ασύστολον εκμετάλλευσιν των εργαζομένων τάξεων υπό αρπακτικής ισχυρώς ωργανωμένης κεφαλαιοκρατίας. Κοινωνικώς: Η ολένα καταρρέουσα θητική βάσισις εις τας σχέσεις μεταξύ των ατόμων, παραλύει οιανδήποτε, εντός του αστικού καθεστώτος, προσπάθειαν όπως στηριχθή επι ηθικών αρχών απομική, οικογενειακή και κοινωνική ζωή των ανθρώπων. Πολιτικώς: Η σχεδόν καθολική έλλειψις κάθε ενδιαφέροντος διά τα κοινά, η σχεδόν αποκλειστική εξυπηρέτηση της αρχούστης τάξεως υπό της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας, εις βάρος της μεγάλης πλειονόμηψιας του λαού, καθιστά ανεπαρκή και επιπολαίαν οιανδήποτε αλλοιγή προσώπων ή θεσμού.

Ταύτα πάντα θεωρώντας της παρακμής μιας τάξεως. Η αστική τάξης απέδωκεν -και εις θαυμαστήν ποσότητα και ποιότητα- ό,τι ήδηντο εις την σκέψιν, εις την τέχνην, εις την επιστήμην, εις την πράξιν. Επάλαισεν εναντίον της προηγούμενης της φεουδαλικής ιδεολογίας, ενίκησεν, εδημούργησεν, εξετέλεσεν τον προορισμόν της - αρχίζει ν' αποσυντίθεται και να βαίνει εις εξαφάνισην. Τοιούτος υπήρξε πάντοτε ο ρυθμός της ιστορίας. Μια τάξης, εκάστοτε εναλάσσουσα -οι βασιλείς, οι ευγ

Τι τύχη μπορεί να έχει στις διαπραγματεύσεις μια κυβέρνηση, που στέλνει έναν υπέρβαρο για να πείσει ότι ο ελληνικός λαός πεινάει και έναν καραφλό για να αποδείξει ότι χρειάζεται κούρεμα;

Μετά από πολλά χρόνια, ένα ποδοσφαιρικό ντέρμπι ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό συγκέντρωσε περισσότερες θετικές κριτικές από το αντίστοιχο μπασκετικό. Ανέξαρτητα από οπαδική τοποθέτηση, όσοι παρακολουθήσαν το ντέρμπι στο Καραϊσκάκη συμφώνησαν ότι οι δυο ομάδες πρόσφεραν θέαμα υψηλού επιπέδου, σε ένα παιχνίδι που θύμισε αναμέτρηση σε πρωτοκλασάτο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Δυο γκολ, δοκάρια, πολλές χαμένες ευκαιρίες, εναλλαγή συναισθημάτων και αγωνία ως το τελευταίο δευτερόλεπτο, με διαιτησία που κατάφερε να περάσει απαρατήρητη και με τον τερματοφύλακα του Παναθηναϊκού Στέφανο Καπτίνο να βάζει τη σφραγίδα του με μια εκπληκτική απόκρουση στο 83ο λεπτό.

Οπως λέει και η λαϊκή ρήση, η καλή μέρα είχε φανεί από το πρωί. Οι δυο προπονητές έδωσαν μαθήματα πολιτισμού με εκπέραθεν φιλοφρονήσεις στις συνεντεύξεις που έδωσαν πριν το παιχνίδι για ν' αναλύσουν τους στόχους και τη φιλοσοφία τους για το ντέρμπι, χωρίς μάλιστα να γνωρίζουν ο ένας τα λεγόμενα του άλλου, αφού οι συνεντεύξεις γίνονταν σε διαφορετικούς χώρους και περίπτω την ίδια χρονική περίοδο. Κατάφεραν μ' αυτό τον τρόπο να ρίξουν τους τόνους και να μην επιτρέψουν στα οπαδικά έντυπα να δημιουργήσουν πολεμική ατμόσφαιρα. Πυροβολικά λειτουργησε και η διοκητική ανυπαρξία των πράσινων, αφού ο Μαρινάκης δεν είχε αντίταλο και σε καμιά περίπτωση ο Βλάσης Τσάκας με τη δήλωσή του, ότι θα πάρει την ομάδα και θα φύγει από το γήπεδο, δεθανούσε να πυροδοτήσει την κατάσταση.

Αγωνιστικά το ντέρμπι είχε δύο σημαντικές περιόδους. Οι πράσινοι κυριάρχησαν στα πρώτα 30 λεπτά, κατάφεραν να βάλουν γκολ και να έχουν ένα δοκάρι σε σουτ του Λέτο (θα μπορούσαν να «τελειώσουν» το παιχνίδι), όμως στη συνέχεια οι ερυθρόλευκοι έφεραν το παιχνίδι στα μέτρα τους και δημιούργησαν πολλές κλασικές ευκαιρίες, χωρίς όμως να καταφέρουν κάτι περισσότερο από την ισοφάριση. Δεν χρειάζονται για την εικόνα του ογώνα, θα πρέπει να σχολιάσουμε όμως δύο σημεία. Κα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ταρχήν, θα πρέπει να τονιστεί η αγωνιστική ωριμότητα των πράσινων που κατάφεραν να διαχειριστούν ένα πολύ δύσκολο παιχνίδι, εκτός έδρας και μ' έναν καλύτερο αντίταλο, παρά τη φανερή έλλειψη εναλλακτικών λύσεων, κυρίως στη μεσαία γραμμή. Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο, ότι ο έμψυχο υλικό των πράσινων είναι πολύ λίγο αριθμητικά, αφού εκτός από μια καλή βασική ενδεκάδα και δυο-τρεις εναλλακτικές λύσεις δεν υπάρχουν παίχτες που να μπορούν ν' ανταποκριθούν επάρδια στις απαιτήσεις μιας ομάδας που φιλοδοξεί να κάνει πρωταθλητισμό. Ο Φερέιρα έχει καταφέρει μέχρι σήμερα να διαχειριστεί σωστά τους

παίχτες που έχει στη διάθεσή του και σε συνδυασμό με την έλλειψη ευρωπαϊκών υποχρεώσεων να παρουσιάζει ένα σύνολο που παίζει καλή μπάλα και προσφέρει θέαμα. Το γεγονός ότι ο Ολυμπιακός, μετά τη νίκη του στη Μασσαλία, συνεχίζει να έχει ελπίδες πρόκρισης στην επόμενη φάση του Champions League βολεύει τους πράσινους, αφού, όπως δείχνει μέχρι σήμερα η ιστορία, το πλέον πιθανό είναι οι ερυθρόλευκοι να έχουν αγωνιστικά στραβωπατήματα στο ελληνικό πρωτάθλημα.

Το δεύτερο σημείο που πρέπει να σχολιαστεί με αφορμή το ντέρμπι, αλλά και τις δέκα πρώτες αγωνιστικές του πρωταθλήματος, είναι ότι Ολυ-

■ ΠΑΝΤΙ ΚΟΝΣΙΝΤΑΙΝ Τυραννόσαυρος

Ο Τζόζεφ, τύπος αρκετά επιθετικός και αγενής, κρύβεται στη μογαζί της Χάνα που επηρεασμένη από τη βαθιά πίστη της στο Χριστό προσπαθεί να τον βοηθήσει. Στην πραγματικότητα, όμως, περισσότερη βοήθεια χρειάζεται η ίδια, καθώς πίσω από το μογαζάκι της, το όμορφο σπίτι της, το γαλήνιο χαμόγελό της, το κήρυγμά της κλπ. κρύβεται μια εφιαλτική καθημερινότητα με ένα σύζυγο που τη χτυπά και τη βιάζει συστηματικά.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Λάβαμε ένα καταπληκτικό βίντεο με τον πρόεδρο του ΠΑΟ Κρούστα να κάνει δηλώσεις, μετά το τέλος του αγώνα ΠΑΟ Κρούστα - Νίκη Σητείας 1-4. Καλούμε τους αναγνώστες της στήλης να δουν το σχετικό βίντεο στη διεύθυνση: <http://www.anatolhsport.com/football-videos/football-menu-videos/a-epsl-videos/it-em/1335>

ΥΓ2: Η οικονομική κρίση έχει και ορισμένες θετικές παρενέργειες για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Εκτός από τον Στέφανο Καπτίνο, ο οποίος αναδείχτηκε και ο καλύτερος παίχτης στο ντέρμπι του Καραϊσκάκη, άλλοι 16 ποδοσφαιριστές ήλικιας μικρότερης των 20 χρόνων, έχουν καταφέρει να πάρουν θέση βασικού στις ομάδες τους και προσπαθούν να καθιερωθούν και να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Η έλλειψη χρημάτων ανάγκασε τους πρόεδρους να προωθήσουν στην πρώτη ομάδα παίχτες από τις ακαδημίες ή να «επενδύσουν» σε μικρής ήλικιας και φθηνούς ποδοσφαιριστές, ελπίζοντας ότι θα βγάλουν «λαβράκια». Το γεγονός αυτό είναι από τα ελάχιστα ελπιδοφόρα στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αφού μέχρι πρόσφατα είχαμε συνθήσει τα εγχώρια ταλέντα να γυαλίζουν τον πάγκο μέχρι τα 24-25 χρόνια τους και αμφιβολίης αξίας ένοι παίχτες να καταλαμβάνουν θέση στη βασική ενδεκάδα.

Η σπήλη δε συμπαθεί ιδιαιτέρως τον Κριστιάνο Ρονάλντο, αφού δεν είναι ο παίχτης-τσαμπουκάς που αποτελεί το αγωνιστικό πρότυπό της. Αν προσθέσουμε ότι επέλεξε να φύγει από τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεν για τα φρόγκα της Ρεάλ Μαδρίτης, καταλαβαίνουμε ότι θα έπρεπε να κάνει κάτι πολύ καλό ή πολύ άσχημο για ν' ασχοληθούμε μαζί του. Το γεγονός ότι ο ποδοσφαιριστής της Ρεάλ εξέφρασε με έμπρακτο τρόπο την αλληλεγγύη του στον παλαιοτινιακό λαό, δεν θα μπορούσε να μείνει ασχολίαστο. Πριν μερικές μέρες δώρισε ένα ζευγάρι από τα αθλητικά του παπούτσια, προκειμένου να βγει σε πλειστηριασμό και να συγκεντρώσουν χρήματα με σκοπό να χτιστούν σχολεία στη Γάζα. Εκτός από τη δωρεά, μιλησε μέσω διαδικτύου με ανθρώπους μέσα στη Γάζα για να τους εκφράσει την αλληλεγγύη του. Αν και το χρηματικό ποσό που συγκεντρώθηκε είναι μικρό (2.400 ευρώ), το επικοινωνιακό όφελος είναι πολύ μεγάλο, αφού ο συγκεκριμένος ποδοσφαιριστής θεωρείται ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα του ποδοσφαιρικού star-system.

Η ταινία αποτελεί μεταφορά στην οθόνη του μυθιστορίματος «The Help» της Κάθριν Στόκετ, που στην Αμερική είναι best-seller. Κεντρικό και μόνο ζήτημα της ταινίας, ο ρατσισμός απέναντι στις μαύρες υπηρέτριες που στην πραγματικότητα μεγάλωναν αυτές τα παιδιά των λευκών και πλούσιων οικογενειών. Πρόκειται για μια αντιρατσιστική ταινία, όμως η αισθητική της είναι καθαρά χοληγουντιανή και έχει στόχο την εύκολη συγκίνηση και τα δάκρυα των θεατών.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Επαναστατική Λαϊκή Αντιπολίτευση
Καλά, μιλάμε, έχουν πνιγεί στα βιβλία τα σχολεία
Ταχρίρ και πάλι, όχι οι μούφες του Συντάγματος...

Αν φεύδονται οι κεραίες/ αν φεύδεται η περιστροφή της γης/ αν φεύδονται και τα βιβλία/ αν φεύδονται οι αφίσες, τα ανακοινωθέντα/ πάνου στην κολώνα/ αν φεύδονται και πάνου στην οθόνη/ των κοριτσιών τα γυμνά πτόδια/ αν φεύδεται κι η προσευχή/ αν φεύδεται και το νανούρισμα/ αν φεύδεται και τ' όνειρο/ αν φεύδεται στο καμπαρέ κι ο βιολιστής/ αν φεύδεται το φεγγαρόφωτο/ μες στις απελπισμένες νύχτες/ αν φεύδεται κι ο λόγος/ αν φεύδεται το χρώμα/ αν φεύδεται η φωνή/ αν φεύδεται κι αυτός που εκμεταλλεύεται τα χέρια σας/ αν φεύδονται όλοι κι όλα/ εξόν από τα χέρια σας/ είναι για νάναι υπάκουα στον πηλό τα χέρια σας/ νάναι τυφλά σαν τα σκοτάδια/ νάναι κουτά σαν τα μαντρόσκυλα/ για να μην εξεγείρονται τα χέρια σας/ για να μην πάρει τέλος τούτη η αδικία/ τ' όνειρο κάθε εμπόρου/ μέσα σε τούτον τον κόσμο τον θητό/ μέσα σε τούτον τον κόσμο/ που θάτανε τόσο όμορφο να ζούμε (Ναζίμ Χικμέτ: «Για τα χέρια σας και για την ψευτιά»)

◆ Διά πάσαν νόσον και μαλακίαν: «Αντιμνημονικός εκλογικός συνασπισμός και απλή αναλογίκη», Τσίπρας.
 ◆ «Η θητική αποσύνθεση, η ανηθικότητα είναι το χαρακτηριστικό όλων των εκμεταλλευτικών τάξεων στην περίοδο της κατάπτωσής τους. Δεν είναι τυχαίο που στις παραμονές της γαλλικής αστικής επανάστασης του 1789 το γαλλικό αρχοντολόι έκανε σύνθημά του το ρήτο "μετά από μας ας έρθει ο κατακλυσμός". Ο Φ. Λάντσμπεργκ, συγγραφέας του βιβλίου "Οι 60 οικογένειες της Αμερικής", περιγράφει τον παραστισμό και τη σποταλή της αμερικάνικης πλουτοκρατίας. Η αστική τάξη των ΕΠΑ, που πλούτισε με την εκμετάλλευση του ίδιου του λαού της και με την καταλήστευση των άλλων λαών, με το πόλεμο, με το αίμα εκατομμυρίων ανθρώπων, δεν ξέρει πώς να χρησιμοποιήσει τα αρπαγμένα. Λαιμαργία, διαφθορά, εξωφρενική πολυτέλεια, μπριλαντένιες λαιμαριές για τα σκυλιά αξίας 15 χιλ. δολαρίων, γεύματα για αγαπημένα σκυλιά και άλογα, ειδικοί περίπτωτοι για τις ημερωμένες μοιάσυδες με συνδεδιά προσωπικών λακέδων, περιδέραιοι αξίας 600 χιλ. δολλαρίων, γλέντια, τραπέζια, όπου ξοδεύονται εκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια. "Σαν παραχόρτασε από τέτοιες «μέτριες» διασκεδάσεις η πλουτοκρατία

σκαρφίστηκε πιο εξωφρενικά καμώματα: ανάμεσα στους καλεμένους κάθονταν μαϊμούδες, σε δεξιαμένες του σπιτιού κολυμπούσαν κολυμβητές ντυμένοι χρυσόψαφα και τραγουδίστριες ξεπηδούσαν μέσα από τούρτες". Ετσι ήταν στα 1890-1900... Η αστική τάξη ξεπέρασε τους προκοτόχους της σε εγκλήματα ενάντια στην ανθρωπότητα, σε σπατάλη, ανηθικότητα. Οι κοινωνιολόγοι, φιλόσοφοι, συγγραφείς και ιδεολόγοι, οι πολιτικοί αρχηγοί της αστικής τάξης πασκίζουν μάλιστα να θεμελιώσουν και "θεωρητικό" τον κυνισμό και την ανηθικότητά της, τον αιμοβόρο χαρακτήρα και τη μισανθρωπία της. Κήρυκας της ανηθικότητας της αστικής τάξης το 190 αιώνα υπήρξε ο Φ. Νίτσε. Γ' αυτό και ο γερμανικός φισιομός άδραξε τη φιλοσοφία του Νίτσε και τον ανακίνησε πνευματικό του πατέρα. Στο γερμανικό και στο γιαπωνέζικο φασισμό και στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό ενσαρκώθηκε καθετί το αποτροπιαστικό και θηριώδικο, που χαρακτηρίζει όλη την ιμπεριαλιστική τάξη. Ο Χίτλερ έλεγε: "Εγώ ελευθερώνω τον άνθρωπο... από την ταπεινωτική χήμαιρα, που λέγεται συνειδηση. Η συνείδηση όπως και η μόρφωση, σακατεύει τον άνθρωπο". (Ιστορικός Υλισμός, Τόμος Β).
 ◆ Απ' τα πικρά τα βάσανα γεννιέται η περηφάνια/-Πέρα απ'

τα φώτα κι απ' τα πρόσωπα./ Πέρα απ' τη δύξα των άλων και τη σηγουριά/ υπάρχει πάντα μια καρδιά που ξαγυπτνάει ασκλαβωτή/-Ματωμένο ογρίμι γυρνώντας στην ερημιά./ Με δαγκωμένο σκούξιμο αλυχτώντας./ Με τρία ποδάρια πηγαίνοντας./ Με τρία ποδάρια κι απ' αυτά το ένοι χτυπημένο/ και το όλο αφρημένο στο δύκονο./ Και το άιμα να πέφτει πάνω στο χιόνι, παγώνοντας./-(Καλά την έχουν τώρα οι φρόνιμοι στα σπίτια τους./ Καλά τη βγάζουν στα ζεστά τους σπίτια/ καλά κοιμώνται σε ζεστή αγκαλιά..../ Και τα ντουφέκια πέρα πέφτουν./ Πέρα γοβήζουν τα σκυλιά, χτενίζουν τα αποστάσματα./) Κυκλωμένο ογρίμι παλεύοντας μονάχο του/ στα σκοτεινά και στ' άγρια./ Ξέροντας πως δεν έχει άλλη επιδίδα./ Ξέροντας πως δεν έχει άλλο πια/ μήτε γλυκό ζευγάρωμα κάτω από το φεγγάρι/ μήτε γιουρούσιο, μήτε πανηγυράκιο/ κάτω απ' τα δασιά πλατάνια κι απ' τα έλατα./ -Πεθαμένο αγρίμι κομμένο μέσα στη νύχτα./ Με το κορμό του παραπτημένο μέσα στα όρνια/ και το κεφάλι του μπηγμένο μέσα στη φούρκα, δοσμένο στο ανάθεμα./ Δοσμένο στο ανάθεμα και τους προσκυνημένους/ ...Χλωμά τσογλάνια έχουν πιάσει τα στενά./ πιάσαν τα πόστα, πιάσαν τα περάσματα./ -Δε μένει άλλος δρόμος./ Με τα κοντά μαχαίρια τώρα. Στα τυφλά./ Με

τα κοντά μαχαίρια να ριχτούμε, να τελειώνουμε. (Θ. Κωσταβάρας: «Εννιά μικρά κομμάτια για το σαμπτούνα»).

◆ «Κάλεσμα κλιμάκωσης αγώνων» (τίτλος) – «Το ΠΑΜΕ οργανώνει την κλιμάκωση της πάλης της εργατικής τάξης... παίρνοντας όλα τα μέτρα για οργάνωση της 24ωρης πεναλλαδικής πανεργατικής απεργίας». (Ριζοσπάστης, 22-11-11). Τώρα πώς από μια προηγούμενη 48ωρη κλιμακώνεις με... 24ωρη αυτό μόνο η (γνωστή) λογική ενός αστικού κόμματος το καταφέρνει...

◆ Υπερασπίζεται απολυμένους και... απολύει από τις επιχειρήσεις του;

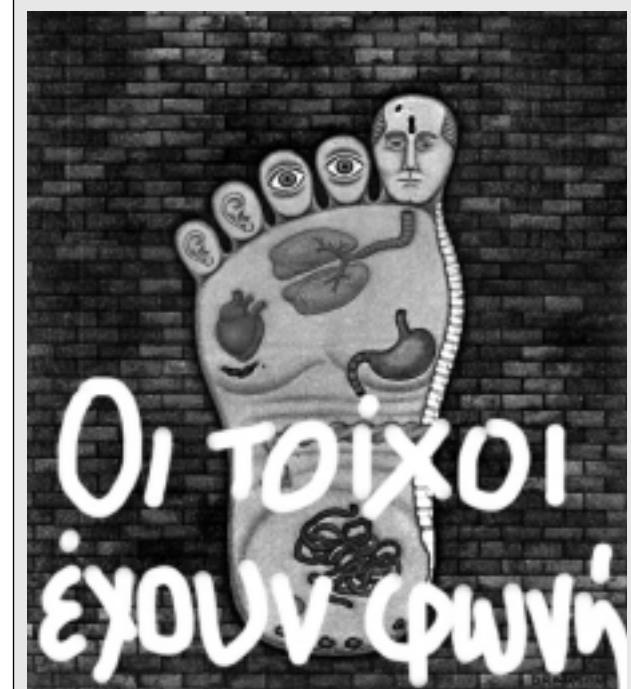
◆ Ανέσυραν το πολιτικό ραμολυμέντο Πιέτρο Ινγκράο του (πάλαι ποτέ) Πι Τσι (PCI) (έκδοση του βιβλίου του στην Ελλάδα). Ο Π. Ινγκράο υπήρξε εκ των πρωτεργατών του «ιστορικού συμβιβασμού» στην Ιταλία. Εχει χρηματίσει πρόεδρος της ιταλικής Βουλής.

◆ Σαΐφ αλ Ισλάμ, προσπαθεί να μη γίνει σαλάμι(ι)...

◆ Για δε ρε, που το παίζει και φιλεργατικός ο φασίστας που ψήφισε με χέρια και πόδια μνημόνια.

◆ Πώς γίνεται «να κατανοήσει το σύνολο του πολιτικού κόσμου τα αιτήματα των εργατών της Χαλιβουργίας» (;)!

Βασιλής

◆ Κατάθλιψη τέλος – Ζήτω η ανεργία – αντίστα lab (σύνθημα με μαύρο σπρέι – την υπογραφή συμπληρώνει ένα αστέρι)

Χιούμορ; Αν ναι, πολύ κακής ποιότητας χιούμορ. Μαύρο, κατάμαυρο. Φτύσιμο στα μούτρα των ανθρώπων που ζούσαν με το μεροκάματο και πέφτοντας στην ανεργία δεν μπορούν ούτε να ζήσουν. Σ' αυτή την κατάσταση εμφανίζεται η απελπισία και η κατάθλιψη. Ιδιαίτερα όταν από το μεροκάματο έπρεπε να ταΐστουν και κάποια κουτσούβελα. Κάτι μας λέει, όμως, ότι δεν πρόκειται για χιούμορ, αλλά για μια ακόμη εκδήλωση της πλήρους απόστασης από την πραγματικότητα ορισμένων ομάδων, που δεν έχουν καμιά επαφή με τον κόσμο του μεροκάματου και τα προβλήματά του, αλλά έχοντας λυμένο (πώς άραγε;) το πρόβλημα του ζην, αντιμετωπίζουν από τα ύψη μιας ορισμένης ιδεοληψίας όλους εκείνους που υφίστανται το διαφέρει βάσανο του κυνηγητού του μεροκάματου και τις ταπεινώσεις που αυτό συχνά συνεπάγεται. Είναι οι ίδιοι που πριν από αρκετά χρόνια οργάνωναν εκδηλώσεις υπέρ της μερικής απασχόλησης, με το επιχειρηματικό ότι αυτή αφήνει περισσότερο ελεύθερο χρόνο! Θα λέγαμε «αιδών Αργείο», αλλά δεν είμαστε καθόλου σύγυροι ότι αξίζει τον κόπο. Οποιος αγγίζει τα όρια της προβοκάτσιας (στην καλύτερη περίπτωση), χωρίς να είναι εξ επαγγελμάτων προβοκάτορας, αποτελεί πολιτικά ανίστη περίπτωση.

◆ Ο όρκος του Ιπποκράτη δεν κάνει 5 ευρώ – Ντόπιοι, με τανάστες τζάμπα στο γιοτρό (σύνθημα με σπρέι)

Γραμμένο με κόκκινο σπρέι πάνω σ' ένα μεγάλο ρολό βιτρίνας και με υπογραφή το σήμα της κατάληψης, το σύνθημα «φωνάζει» το αυτονότητο. Το αυτονότητο για τους ανθρώπους της δουλειάς και όχι για τους καπιταλιστές και τα ταστάκια τους, που έχουν μετατρέψει την Υγεία σε εμπόρευμα και μάλιστα «αλμυρό».

◆ Οχι στη νέα κατοχή – ΚΟΕ (αφίσα)

Η αφίσα παραπέμπει εικαστικά και πολιτικά στο ΕΑΜ: κόκκινο φόντο, λευκά γράμματα και μια μαύρη ξυλογραφία με αντάρτες του ΕΛΑΣ να κυριαρχεί. Η ιστορία επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα. Αυτή η φάρσα, όμως, έχει συγκεκριμένο πολιτικό περιεχόμενο. Αρχίνει στο απιρόβολητο τον ελληνικό καπιταλισμό. Εκεί οδηγούν ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός και ο λαϊκιστικός σαλαδαρισμός.

◆ Υπάρχει ζωή πριν το θάνατο (ανυπόγραφο σύνθημα σε τούχο)

Υπενθύμιση του αυτονότητου που μοιάζει τόσο ανοίκειο, χάρη στην κυριαρχία της ιδεολογίας των παπάδων, που αποτελεί βασικό συστοικό της κυριαρχησίας ιδεολογίας. Τα άνευ ουσίας μεταφυσικά ερωτήματα για την μετά θάνατο ζωή τίθενται και ξανατίθενται, χωρίς ποτέ να σχετίζονται με την πριν το θάνατο ζωή, με την πραγματική ζωή δηλα

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Ενα ακόμη κωλόχαρτο, που φέρει τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Κρατικός Προϋπολογισμός 2012», ετοιμάζεται να ψηφίσει άρον-άρον η Βουλή της συγκυβέρνησης σε λίγες μέρες. Άρον-άρον, γιατί η εντολή από την τρόικα είναι να έχει ψηφιστεί πριν από τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 9 Δεκέμβρη. Οι υποτελείς πρέπει να παρουσιάσουν την έκθεσή τους

από -7%, πώς θα φτάσεις στο τέλος του χρόνου στο -2,8%; Τι είναι εκείνο που θα κινήσει την αγορά, όταν με το ένα χέρι κόβεις συνεχώς μισθούς και συντάξεις και με το άλλο βάζεις χαράτσια, όταν η ανεργία γιγαντώνεται και όταν αυτό που εργάζονται υποστηριχολούνται (μερική και εκ περιτροπής αποσχόληση), παίρνουν μεροκάματα πείνας (καμιά συλλο-

ση στις δαπάνες (π.χ. στις ανάγκες των ασφαλιστικών ταμείων). Επομένως, θα ληφθούν νέα μέτρα, διορθωτικά ή ισοδύναμου αποτελέσματος, όπως τα χαρακτηρίζουν. Οπως γίνεται μέχρι τώρα, δηλαδή.

Γιατί εκείνο που δεν αλλάζει είναι το τελικό δημοσιονομικό αποτελέσμα, που καθορίζεται με βάση τις ανάγκες εξυπηρέ-

φανία της 26ης Οκτώβρη).

Δεν έχει κανένα νόημα, λοιπόν, ν' ασχοληθούμε με τα επιμέρους μεγέθη του κρατικού προϋπολογισμού, γιατί όλ' αυτά θ' αλλάζουν πολλές φορές μέσα στο χρόνο, με πρώτη αλλαγή τον ερχόμενο Φλεβάρη, οπότε θα κλείσει ο προϋπολογισμός του 2011. Αξίζει, όμως, τον κόπο να κάνουμε μερικές

Εμείς δεν ξεχάσαμε

Όταν στα τέλη Μάη του 2011 η Δαμανάκη έκανε τη γνωστή δήλωση περί κινδύνου αποπομπής της Ελλάδας από το ευρώ, αν δεν ψηφιστεί το Μεσοπρόθεσμο, ήταν πολλοί οι ευρωλάγοντας που έπεσαν να τη φάνε, θυμίζοντας ότι μπχανισμός αποπομπής μιας χώρας από την Ευρωζώνη δεν υπάρχει και τονίζοντας ότι δεν πρέπει να ανοίγονται τέτοιες συζητήσεις. Τώρα, οι ίδιοι ευρωλάγοντας πιπλάνε καθημερινά την καραμέλα που πρώτη πιπίλισε η Δαμανάκη, πλασάροντας με εκβιαστικό τρόπο το ψευτοδίλημμα «ευρώ ή δραχμή», «ευρώ ή εθνική καταστροφή».

Κάποιοι άλλοι, με οικονομικές αναλύσεις της πλάκας, αντιστρέφουν το ψευτοδίλημμα και στο όνομα του «έθνους» (αφεντικά κι εργάτες, πλούσιοι και φτωχοί γίναμε ένα) ζητούν από τον ελληνικό αστισμό να αναλάβει εκστρατεία... εθνικής αναγέννησης, με πρώτη πράξη την έξοδο από το ευρώ και την επιστροφή στη δραχμή. Λες και επί δραχμής «περνούσαμε καλά», λες και η οικονομική εξέλιξη καθορίζεται από το νόμισμα και όχι από τις παραγωγικές σχέσεις και την έντονη μιας οικονομίας στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας.

Πριν από οιδίποτε άλλο, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι όλοι αυτοί, και των δύο κατηγοριών (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων), υπήρχαν ένθερμοι θιασώτες της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ (μετέπειτα ΕΕ) και ακόμη πιο ένθερμοι θιασώτες της ένταξης στην ΟΝΕ και το ευρώ. Κοινοβουλευτικά ψήφισαν ακόμη και τη συνθήκη του Μάστριχτ, μολονότι εξέφραζαν αμφιβολίες ή και διαφωνίες για τη διαμόρφωση των περιβόπτων κριτηρίων. Θεωρούσαν τόσο σπουδαία υπόθεση το ευρώ, που ήταν διατεθειμένοι να ανεχθούν ακόμη και τη «νεοφιλελεύθερη διαχείριση», επογγελλόμενοι τη μελλοντική αλλαγή της, μέσω της αλλαγής των πολιτικών συσχετισμών σε επίπεδο ΕΕ.

Μπορεί αυτοί να θέλουν να ξεχάσουν την προπαγάνδα τους τη δεκαετία του '90, εμείς όμως δεν την ξεχνάμε. Υπόσχονταν την παραγωγική αναγέννηση της βιομηχανίας και της αγροτικής οικονομίας, μέσα στη «μεγάλη ευρωπαϊκή αγορά». Υπόσχονταν τη νομισματική σταθερότητα και ασφάλεια, μέσω του ευρώ. Υπόσχονταν την «πραγματική σύγκλιση» των εισοδημάτων, η οποία θα ερχόταν μετά την «ονομαστική σύγκλιση». Να πούμε τι έγινε έκτοτε; Η αναιμική ελληνική βιομηχανία εξαερώθηκε και οι καπιταλιστές της έγιναν εισαγωγείς και «επενδυτές» στα διεθνή χρηματιστήρια. Η αγροτική οικονομία σφραγίστηκε από το βίαιο ξεκλήρισμα της φτωχής αγροτιάς, που ήρθε ως αποτέλεσμα της ΚΑΠ και της στρατηγικής της ΕΕ στην αγροτική παραγωγή. Οσο για την «πραγματική σύγκλιση» των εισοδημάτων, τη βλέπουμε πολύ καλά την τελευταία διετία.

Ποια ήταν η απάντηση των περισσότερων από δαύτους όταν ξέσπασε η κρίση; Οτιά τόσα χρόνια «ζόύσαμε σε πλαστή ευμάρεια», ότι «καταναλώναμε περισσότερα από όσα παράγαμε» και γι' αυτό πρέπει «να πληρώσουμε» με τη σημερινή βαρβαρότητα. Η «πραγματική σύγκλιση», που υποτίθεται ότι ήταν στόχος, μετατράπηκε στη σημερινή προπαγάνδα σε «πλαστή ευμάρεια! Οσο για τους υπόλοιπους, εξακολουθούν να τάζουν ένα ευτυχισμένο μέλλον για τους εργαζόμενους μέσα στην ιμπεριαλιστική Ευρωζώνη, αν αλλάζουν «οι πολιτικοί συσχετισμοί». Εξακολουθούν να πλασάρουν κάλπικα διλήμματα, για να μπονθούν οι εργαζόμενοι στη βάση του μοναδικού πραγματικού διλήμματος: κομμουνισμός ή καπιταλιστική βαρβαρότητα (με ευρώ ή δραχμή);

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

